

LT

LT

LT

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA

Briuselis, 8.10.2008
KOM(2008) 614 galutinis

2008/0196 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

dėl vartotojų teisių

{SEK(2008) 2544}

{SEK(2008) 2545}

{SEK(2008) 2547}

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

- **Pasiūlymo pagrindas ir tikslai**

Pasiūlymas parengtas persvarsčius vartotojų *acquis*, kuris apima keletą vartotojų apsaugos srities direktyvų.

Persvarstymas buvo pradėtas 2004 m., siekiant supaprastinti ir užbaigti esamą reglamentavimo sistemą. Svarbiausias persvarstymo tikslas – sukurti realią įmonių ir vartotojų vidaus rinką, kurioje būtų siekiama nustatyti tinkamą pusiausvyrą tarp aukšto vartotojų apsaugos lygio ir įmonių konkurencingumo, tuo pačiu užtikrinant subsidiarumo principo laikymąsi.

Persvarstomose direktyvose numatomos minimalaus suderinimo sąlygos, tai reiškia, kad valstybės narės gali toliau taikyti arba priimti griežtesnes vartotojų apsaugos taisykles. Valstybės narės šia galimybe plačiai naudojasi. Todėl dabar Bendrijos reglamentavimo sistema – nenuosekli, o kitoje šalyje ketinančios prekiauti įmonės patiria dideles atitikties išlaidas.

Teisės kolizijos taisyklės, pavyzdžiui, numatytosios Reglamente dėl sutartinėms prievolėms taikytinos teisės (Roma I), šios problemos išspręsti nepadeda. Pagal reglamentą „Roma I“ su užsienio prekiautoju sudarantys sutartį vartotojai negali prarasti apsaugos, reglamentuojamos jų gyvenamosios šalies taisyklėmis, nuo kurių negalima nukrypti.

Vidaus rinkos nenuoseklumo pasekmė – įmonių nenoras parduoti vartotojams kitoje šalyje, o tai savo ruožtu mažina vartotojų gerovę. Jeigu vartotojams kliudoma pasinaudoti konkurencingais pasiūlymais iš kitos šalies, jie negauna visos vidaus rinkos teikiamos naudos, susijusios su didesniu pasirinkimu ir geresnėmis kainomis.

Vartotojų pasitikėjimo lygis perkant kitose šalyse yra žemas. Viena šio reiškinių priežasčių yra nenuoseklus vartotojų *acquis*. Dėl nenuoseklumo ir su tuo susijusio nevienodo vartotojų apsaugos lygio sunku visos Europos mastu vykdyti vartotojų teisių srities švietimo kampanijas ir taikyti alternatyvius ginčų sprendimo būdus.

Pasiūlymo tikslas – gerinti įmonių ir vartotojų vidaus rinkos veikimą, stiprinant vartotojų pasitikėjimą vidaus rinka ir mažinant įmonių nenorą prekiauti kitose šalyse. Šis bendras tikslas turėtų būti pasiektas mažinant nenuoseklumą, griežtinant reglamentavimo sistemą, suteikiant vartotojams aukšto lygio bendrą vartotojų apsaugą ir tinkamą informaciją apie jų teises bei kaip jomis pasinaudoti. Šiam tikslui Europos Komisija nustatys procesą, pagal kurį bus ieškoma tinkamiausio būdo, kaip pardavimo vietoje informuoti vartotojus apie jų pagrindines teises.

- **Bendrosios aplinkybės**

Įmonės, siekdamos prisiderinti prie nenuoseklių vartotojų *acquis* reikalavimų, patiria didelių išlaidų. Tyrimai parodė, kad daugumai prekiautojų tokios išlaidos – didelė kliūtis tarptautinei prekybai, mažinanti jų paskatą parduoti kitoje šalyje, visų pirma, vartotojams mažose valstybėse narėse. Jeigu nebus imamasi teisinių veiksmų Bendrijos lygmeniu, tokios išlaidos toliau bus perduodamos vartotojams, nustatant didesnes kainas, arba, dar blogiau, įmonės toliau atsisakys parduoti kitoje šalyje arba diskriminuos vartotojus geografiniu požiūriu, t. y. pagal jų gyvenamosios vietos šalį.

Europos Parlamentas 2007 m. liepos 16 d. rezoliucijoje rekomendavo imtis teisinių veiksnių ir pareiškė pageidaujantis, kad teisine priemone būtų pasirinkta horizontalioji direktyva, grindžiama visišku tiksliniu suderinimu.

2007 m. lapkričio 20 d. Komunikate „Bendroji rinka XXI a. Europai“ Komisija teigė, kad bendrojoje rinkoje turi būti pasiekta geresnių rezultatų, ji turi teikti akivaizdžią naudą vartotojams ir MVĮ.

- **Pasiūlymo srityje taikomos nuostatos**

Pasiūlymu siekiama persvarstyti Direktyvą 85/577/EEB dėl vartotojų apsaugos, susijusios su sutartimis, sudarytomis ne prekybai skirtose patalpose, Direktyvą 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais, Direktyvą 97/7/EB dėl nuotolinės prekybos sutarčių ir Direktyvą 1999/44/EB dėl vartojimo prekių pardavimo ir garantijų. Šiose keturiuose direktyvose numatomos vartotojų sutartinės teisės.

Pasiūlymu šios keturios direktyvos sujungiamos į vieną horizontaliąją priemonę, kuria bendrieji aspektai reglamentuojami sistemiškai, supaprastinant ir atnaujinant esamas taisykles, panaikinant neatitikimus ir šalinant spragas.

Pasiūlymu nutolstama nuo minimalaus suderinimo metodo, kurio buvo laikomasi keturiuose dabartinėse direktyvose (t. y., valstybės narės gali toliau taikyti arba priimti griežtesnes nacionalines taisykles, nei nustatytosios direktyvoje), ir pereinama prie visiško suderinimo metodo (t. y., valstybės narės negali toliau taikyti arba priimti nuostatų, nukrypstančių nuo nustatytųjų direktyvoje).

- **Derėjimas su kitomis Europos Sąjungos politikos sritimis ir tikslais**

Direktyvoje 2005/29/EB dėl nesąžiningos įmonių komercinės veiklos vartotojų atžvilgiu vidaus rinkoje nustatyti kai kurie pagrindinės informacijos reikalavimai, kuriuos prekiautojai turi įvykdyti prieš sudarydami sutartį. Direktyvose 85/577/EEB, 97/7/EB ir 99/44/EEB taip pat nustatyti kai kurie informacijos reikalavimai. Laikantis geresnio reglamentavimo tikslo, pasiūlymu užtikrinamas šių įvairių direktyvų nuoseklumas ir reglamentuojamos teisinės tokių reikalavimų nesilaikymo pasekmės.

Pasiūlymu vartotojų sutartyse pasiekama aukšto lygio vartotojų apsauga. Todėl pasiūlymas dera su pagrindinėmis teisėmis, visų pirma Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 38 straipsniu.

Pasiūlymas taip pat dera su pagrindiniais EB sutarties principais, kaip antai, laisvo prekių judėjimo ir laisvės teikti paslaugas principais, kurių direktyva suderintoje srityje neribos griežtesnės nacionalinės taisyklės, išskyrus būtinas ir proporcingas priemones, kurių pagal Bendrijos teisę valstybės narės gali imtis viešosios tvarkos, visuomenės saugumo, visuomenės sveikatos ar aplinkos apsaugos sumetimais.

2. KONSULTACIJOS SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMAS

• Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis

Konsultavimo metodai, pagrindiniai tiksliniai sektoriai ir bendra informacija apie respondentus

2007 m. vasario 8 d. Komisija priėmė Žaliąją knygą dėl Vartotojų *acquis* persvarstymo, kurioje apibendrinami pradiniai Komisijos rezultatai ir kuria pradamos viešosios konsultacijos, kuriose pagrindinis dėmesys skiriamas bendriesiems persvarstomos direktyvos klausimams (t. y., horizontaliesiems klausimams).

Į žaliosios knygos klausimus atsakė įvairios suinteresuotosios šalys, t. y., įmonės, vartotojai, Europos Parlamentas, valstybės narės, mokslininkai ir teisininkai.

Komisija taip pat paskelbė konsultacijų dokumentus dėl Direktyvos 97/7/EB ir Direktyvos 85/577/EEB, kuriuose daugiausia dėmesio skiriama konkrečioms su šiomis direktyvomis susijusiems klausimams (t. y., vertikaliesiems klausimams). Visų suinteresuotųjų šalių buvo prašoma pateikti atsakymus Komisijai atitinkamai iki 2006 m. lapkričio 21 d. ir iki 2007 m. gruodžio 4 d. Komisija gavo atitinkamai 84 ir 62 įvairių suinteresuotųjų šalių atsakymus. Šių dviejų konkrečių konsultacijų rezultatus rasite adresu http://ec.europa.eu/consumers/rights/gen_rights_en.htm

2007 m. lapkričio 14 d. Komisija surengė vienos dienos suinteresuotųjų šalių konferenciją.

2007 m. gruodžio 20 d. Komisijos rangovas suinteresuotosioms šalims išsiuntė du klausimynus (vieną – įmonėms, kitą – vartotojams).

2008 m. vasario mėn. rengtuose praktiniuose seminaruose su įmonėmis ir vartotojais buvo svarstomos dabartinės problemos ir numatomi teisės aktų pakeitimai, atsižvelgiant į skirtingas galimybes, taip pat buvo prašoma atsakyti, koks galėtų būti kiekvienos galimybės poveikis.

Atsakymų santrauka ir kaip į juos buvo atsižvelgta

Dauguma žaliosios knygos respondentų ragino priimti horizontalųjį teisės aktą, taikomą šalies ir tarptautiniams sandoriams, grindžiamą visišku tiksliniu suderinimu; t. y., skirtą klausimams, susijusiems su didelėmis kliūtimis įmonių prekybai ir (arba) kliudymu pirkėjams pirkti kitoje šalyje. Be horizontaliojo teisės akto, daugumos respondentų nuomone, turėtų būti vertikalčiai persvarstyta esama konkrečiam sektoriui skirtos direktyvos (pavyzdžiui, persvarstyta direktyva dėl teisės tam tikru laiku naudotis nekilnojamuoju turtu ir kelionių paketu). Labai pritarta vartotojų *acquis* griežtinimui ir sistemimui, pavyzdžiui, nustatant bendras vartotojų, prekiautojų ir pristatymo sąvokų apibrėžtis, suderintas informacijos teikimo ir sutarties atsisakymo teisės taisykles bei Bendrijos lygmeniu vietoje dabartinio orientacinio pobūdžio sąrašo nustatant „juodąjį“ nesąžiningų sutarties sąlygų (t. y., iš anksto draudžiamų sąlygų) sąrašą ir „pilkąjį“ tokių sąlygų (t. y., sąlygų, kurios laikomos nesąžiningomis) sąrašą.

2007 m. vasario 8 d. – 2007 m. gegužės 15 d. buvo organizuota žaliosios knygos konsultacija internetu. Komisija gavo 307 atsakymus. Rezultatus galima rasti adresu http://ec.europa.eu/consumers/rights/cons_acquis_en.htm.

- **Tiriamųjų duomenų rinkimas ir naudojimas**

Nepriklausomo tyrimo neprireikė.

- **Poveikio vertinimas**

Buvo atliktas šešių galimybių poveikio vertinimas. Analizuojant šias galimybes, kaip į išėties tašką, buvo atsižvelgta į neseniai priimtą reglamentą „Roma I“.

1 politikos galimybė yra *status quo* galimybė, t. y., toliau taikomas minimalus vartotojų *acquis* suderinimas. Šios galimybės ekonominis poveikis yra neigiamas. Pagrindinė nenuoseklios reglamentavimo sistemos problema būtų neišspręsta.

2 politikos galimybė yra neteisinė; ją sudaro Bendrijos finansavimas visuomenės informavimo kampanijoms ir savireguliuavimui. Viena tokia galimybė neduotų teigiamo poveikio, nes pagrindinė teisinio nenuoseklumo problema būtų neišspręsta, nebent elgesio kodeksai būtų grindžiami aukščiausiais bendrais standartais ir taikomi visoje Bendrijoje.

3 politikos galimybę sudaro 4 visišku suderinimu grindžiami teisės aktų pasiūlymai, kurie galėtų būti sujungti horizontaliuoju teisės aktu. Ja pagrindinis dėmesys skiriamas keletui Bendrijos teisės aktų neatitikčių. Aiškesnės ir atnaujintos apibrėžtys supaprastina teisės aktus, tačiau turi tik nedidelį poveikį prisidedant prie geresnio vidaus rinkos veikimo, mažinant įmonėms tenkančią naštą ir didinant vartotojų pasitikėjimą.

4 politikos galimybę sudaro 16 visišku suderinimu grindžiamų teisės aktų pakeitimų, įgyvendinamų kartu su pagal 3 politikos galimybę siūlomais teisės aktų pakeitimais. Ja sprendžiami visi susiję vartotojų apsaugos klausimai, į kuriuos rengdami reklamos medžiagą, nustatydami standartines sutarčių sąlygas ir vykdydami įmonės veiklą su vartotojais turi atsižvelgti prekiautojai. Visiškas šių klausimų suderinimas labai sumažintų nuotolinės prekybos ir tiesioginiams kitoje šalyje prekiaujantiems prekiautojams tenkančias administracines išlaidas bei turėtų teigiamą poveikį vidaus rinkos veikimui. Tokių teisės aktų pakeitimų reikia tam, kad vartotojai nevengtų pirkti kitose šalyse. Be to, pagal šią politikos galimybę būtų atnaujinami teisės aktai, juos pritaikant prie naujų rinkos pokyčių. Ši politikos galimybė daro teigiamą poveikį ekonomikai, stiprina vartotojų pasitikėjimą ir gerina teisės aktų kokybę.

5 politikos galimybę sudaro 3 visišku suderinimu grindžiami teisės aktų pasiūlymai ir naujų teisių suteikimas vartotojams, papildantys 20 teisės aktų pakeitimų, siūlomų pagal 3 ir 4 politikos galimybes. Įmonių išlaidoms ir geresniam vidaus rinkos veikimui daromas neigiamas poveikis yra didesnis nei nauda, kurią ji teiktų vartotojams.

6 politikos galimybę sudaro pagal 3 ir 4 politikos galimybes numatyti teisės aktų pasiūlymai ir vidaus rinkos sąlyga, taikoma nevisiškai suderintiems aspektams. Vidaus rinkos sąlyga leistų sutarties šalims tais aspektais, kurie numatyti sąlygoje, pasirinkti bet kurios valstybės narės teisę, net jeigu pagal tą teisę numatoma žemesnio lygio vartotojų apsauga nei pagal šalies, kurioje gyvena vartotojas. Atsižvelgiant į sąlygos prieštaravimą reglamento „Roma I“ 6 straipsniui, reikėtų pakeisti teisės aktą ir iš esmės keisti politiką vos keletas mėnesių po to, kai buvo priimtas reglamentas „Roma I“, kuriame numatyta peržiūrėjimo nuostata (reglamentas turi būti peržiūrėtas iki 2013 m.). Be to, nors atsakymuose į žaliosios knygos klausimyno klausimus šiai

politikos galimybei pritaria įmonės, jai prieštarauja didžioji dauguma valstybių narių ir visos vartotojų organizacijos. Nors pagal šią galimybę būtų panaikintos vidaus rinkos reglamentavimo kliūtys ir sumažinta įmonėms tenkanti našta, teisinio netikrumo problema būtų perkelta vartotojams, o tai turėtų neigiamą poveikį vartotojų pasitikėjimui; taip pat tai sukeltų problemų šalių teismams ir teisėsaugos institucijoms, kurie turėtų taikyti užsienio teisę.

Komisija atliko darbo programoje numatytą poveikio vertinimą, kurio ataskaitą galima rasti adresu

http://ec.europa.eu/consumers/rights/cons_acquis_en.htm.

3. TEISINIAI PASIŪLYMO ASPEKTAI

- **Siūlomų veikslių santrauka**

Šiuo pasiūlymu siekiama prisidėti prie tinkamo įmonių ir vartotojų vidaus rinkos veikimo ir pasiekti aukštą vartotojų apsaugos lygį visiškai suderinant pagrindinius vidaus rinkai svarbius vartotojų sutarčių teisės aspektus.

- **Teisinis pagrindas**

Sutarties 95 straipsnis.

- **Subsidiarumo principas**

Subsidiarumo principas taikomas, nes pasiūlymas nepatenka į išimtinę Bendrijos kompetenciją.

Valstybės narės negali deramai pasiekti pasiūlyme numatytų tikslų dėl toliau nurodytų priežasčių.

Pačios valstybės narės teisinio nenuoseklumo problemos išspręsti negali, nes ši problema kyla dėl to, kad valstybės narės dabartinėse direktyvose numatytas minimalaus suderinimo sąlygas įgyvendina skirtingai. Nekoordinuotai sprendžiant naujų rinkos pokyčių, reglamentavimo spragų ir neatitikčių Bendrijos vartotojų teisės aktuose klausimus, atsiranda dar daugiau nenuoseklumo, daugės problemų. Šią problemą spręsti ir prie vidaus rinkos kūrimo prisidėti galima tik suderintais Bendrijos veiksmais.

Nesuderintais valstybių narių veiksmais nebūtų galima pasiekti vidaus rinkos rezultatų tiek įmonėms, visų pirma MVI, tiek vartotojams. Tokiais nesuderintais veiksmais nebūtų išnaudotos įmonių ir vartotojų vidaus rinkos galimybės, visų pirma, didelės tarptautinės nuotolinės prekybos augimo galimybės, iš kurių tiesioginės naudos galėtų turėti MVI. Taip pat vartotojai negautų vidaus rinkos teikiamos naudos, susijusios su tarptautinių pasiūlymų užtikrinamu didesniu pasirinkimu ir geresnėmis kainomis. Galiausiai, tai ribotų konkurencingų įmonių, ypač MVI, kurios ketintų plėsti savo veiklą Bendrijoje, vystymąsi.

Bendrijos veiksmais bus galima geriau pasiekti pasiūlymo tikslus dėl toliau nurodytų priežasčių.

Pasiūlymas grindžiamas visišku Bendrijos vartotojų sutarčių teisės suderinimu. Jis turėtų didelį teigiamą poveikį mažmeninei rinkai. Kaip rodo Poveikio vertinimo ataskaita, bus sutaupyta daug įmonėms, kurios parduoda vartotojams kitoje šalyje, tenkančios administracinės naštos išlaidų.

Pasiūlymu bus sukurtas vienintelis taisyklių rinkinys, visoje Bendrijoje užtikrinantis aukštą bendrą vartotojų apsaugos lygį ir sudarantis sąlygas prekiautojams parduoti vartotojams 27 valstybėse narėse taip, kaip jie parduotų savo šalyje, pavyzdžiui, taikant tas pačias standartines sutarčių sąlygas ir naudojant tokią pačią informacinę medžiagą. Todėl pasiūlymu būtų labai sumažintos prekiautojų atitikties išlaidos, o vartotojams būtų užtikrinta aukšto lygio apsauga.

Ypač didelis šalies ir tarptautinio pardavimo augimo skirtumas būdingas pardavimui internetu, kuris pasižymi didelėmis tolesnio augimo galimybėmis. Todėl šis pasiūlymas galėtų būti vienas pagrindinių apčiuopiamų įmonių ir vartotojų vidaus rinkos rezultatų.

Atlikus lyginamąją vartotojų *acquis* įgyvendinimo teisės analizę, teisinis nenuoseklumas valstybėms narėms įgyvendinant minimalaus suderinimo sąlygas, numatytas persvarstomose direktyvose, buvo nustatytas visose 27 valstybėse narėse. Ši analizė skelbiama adresu http://ec.europa.eu/consumers/rights/cons_acquis_en.htm#comp

2008 m. Eurobarometro tyrime nurodoma, kad šis teisinis nenuoseklumas – didelė kliūtis tarptautinei prekybai.

Pasiūlymas taikomas tik vartotojų apsaugos taisyklėms prekiautojų ir vartotojų sutartyse. Juo visiškai suderinami visi su tarptautine prekyba susiję vartotojų apsaugos aspektai, t. y., prekiautojams rengiant standartines sutarčių sąlygas ir informacinę medžiagą bei jų įmonės veiklai (pavyzdžiui, gražinamų prekių valdymui nuotolinėje ar tiesioginėje prekyboje) svarbiausi aspektai.

Todėl pasiūlymas atitinka subsidarumo principą.

Komisija pripažįsta, kad visiško suderinimo metodas, vartotojų apsaugos srityje sėkmingai taikytas Nesažiningos komercinės veiklos direktyvoje, vartotojų sutartinių teisių srityje simbolizuoja naują pradžią. Tam reikia tinkamos komunikacijos strategijos pasiūlymo poveikiui ir naudai paaiškinti. Be tarpinstitucinio dialogo su Parlamentu ir Taryba, Komisija per ateinančius mėnesius ketina įvairiose valstybėse narėse aktyviai diskutuoti su visomis suinteresuotosiomis šalimis.

- **Proporcingumo principas**

Pasiūlymas atitinka proporcingumo principą dėl toliau nurodytų priežasčių.

Pasiūlymu reglamentuojami tik pagrindiniai vartotojų sutarčių teisės aspektai ir nenumatomos bendresnės sutarčių teisės sąvokos, kaip antai teisė sudaryti sutartį arba žalos atlyginimo priteisimas.

Atsižvelgiant į žaliosios knygos rezultatus pasiūlymas taikomas tiek šalies, tiek tarptautinėms sutartims. Šalies sandorių įtraukimas į taikymo sritį atitinka Bendrijos reglamentavimo sistemos supaprastinimo tikslą, nes pasiūlymu nenumatomas dvigubas režimas, kuris būtų dar labiau padidinęs nenuoseklumą ir iškreipęs įmonių, kurios prekiauja tik savo šalyje, ir įmonių, kurios prekiauja tiek savo šalyje, tiek užsienyje,

konkurenciją.

Valdžios institucijoms tenkanti administracinė našta būtų nedidelė, nes joms pagal komitologijos procedūrą reikėtų tik pranešti Komisijai apie nacionalinę teismų praktiką, susijusią su nesąžiningomis sutarčių sąlygomis.

Visiškai suderinus sąlygas labai sumažėtų Bendrijos prekiautojams, kurie ketina plėsti veiklą į kitas šalis, tenkančios administracinės išlaidos. Kai kurios tik savo šalyje prekiaujančios bendrovės, kurios neketina pasinaudoti vidaus rinkos teikiamais privalumais, patirtų mažą nuostolį dėl nedidelių vienkartinį prisitaikymo prie reglamentavimo pokyčių išlaidų. Tiesiogiai su klientais bendraujantiems mažmenininkams galima tikėtis nedidelės papildomos naštos, kuri teks konkrečių rūšių įmonėms, kaip antai naudotų prekių parduotuvėms, kurios veikia kaip vartotojų tarpininkai.

Jeigu pasiūlymu bus stiprinamas vartotojų pasitikėjimas ir padaugėjus tarptautinių pasiūlymų didinama mažmeninės rinkos konkurencija, vartotojai gaus naudos iš geresnio pasirinkimo, geresnės kokybės ir mažesnių kainų.

- **Pasirinkta priemonė**

Siūloma priemonė – direktyva.

Kitos priemonės būtų netinkamos dėl toliau nurodytų priežasčių.

Nenuoseklios Bendrijos reglamentavimo sistemos problemą galima išspręsti tik Bendrijos lygmens teisės akto pasiūlymu. Savireguliacija ar bendras reguliacija šios teisinio nenuoseklumo problemos neišspręstų.

Pasirinkta direktyva, o ne reglamentas, nes ją perkeliant į nacionalinius teisės aktus bus galima sklandžiau perkelti Bendrijos teisę į esamus šalies sutarčių teisės aktus arba vartotojų kodeksus. Tai suteiktų valstybėms narėms teisę savo nuožiūra priimti sprendimus, tai būtina norint toliau taikyti šalies teisinės sąvokas ir pagrindinius šalies sutarčių teisės principus, kurie atitinka Bendrijos teisės akto pasiūlymo tikslus. Įgyvendinant direktyvą, kitaip nei reglamentą, gali būti sukurta vienoda ir nuosekli nacionalinio lygmens teisė, kurią būtų paprasčiau taikyti ir aiškinti prekiautojams, lengviau užtikrinti valdžios institucijoms ir kuri geriau atitiktų subsidarumo principą.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Būsimo Nesąžiningų sąlygų vartotojų sutartyse komiteto išlaidas sudarytų vieno pareigūno, skirto komitologijos procesui remti, atlyginimas, lygus 117 000 EUR. Taip pat įskaičiuojamos plenarinės sesijos, kurioje dalyvaus po vieną 27 valstybių narių atstovą, ir trijų planuojamų metinių posėdžių, kurių kiekvienas kainuos 20 000 EUR, išlaidos.

5. PAPILDOMA INFORMACIJA

- **Supaprastinimas**

Pasiūlyme numatytas teisės aktų supaprastinimas.

Pasiūlymu labai supaprastinamas vartotojų *acquis*. Sujungiant keturias direktyvas sistemaiškai reglamentuojami bendrumai ir panaikinami sutapimai bei neatitiktys. Pavyzdžiui, pasiūlymu nuosekliai reglamentuojamos bendros savybės, kaip antai bendros sąvokų apibrėžtys, pagrindinė prieš sudarant sutartį pateiktina informacija ir su sutartiniais pardavimo aspektais susijusios taisyklės, kurios šiuo metu numatytos keliose direktyvose.

Pasiūlymas yra įtrauktas į šiuo metu Komisijos vykdomą Bendrijos *acquis* atnaujinimo ir supaprastinimo programą bei Komisijos darbo ir teisės aktų leidybos programą, kurios nuoroda 2008/SANCO/001.

- **Galiojančių teisės aktų panaikinimas**

Priėmus šį pasiūlymą, galiojantys teisės aktai bus panaikinti.

- **Persvarstymo, pakeitimo, laikino galiojimo sąlyga**

Pasiūlyme numatyta persvarstymo sąlyga.

- **Atitikties lentelė**

Valstybės narės privalo pateikti Komisijai nuostatų, kuriomis į nacionalinę teisę perkeliama direktyva, tekstus ir tų nuostatų bei šios direktyvos nuostatų atitikties lentelę.

- **Europos ekonominė erdvė**

Siūlomas teisės aktas yra susijęs su Europos ekonomine erdve, todėl turėtų būti taikomas ir jai.

- **Išsamus pasiūlymo paaiškinimas**

I skyriuje pateikiamos bendros sąvokų apibrėžtys, kaip antai „vartotojo“ ir „prekiautojo“, bei nustatomas visiško suderinimo principas.

II skyriuje nustatoma pagrindinė informacija, kurią prekyautojai turi pateikti prieš sudarydami vartotojų sutartis, ir informacija, kurią privalo pateikti tarpininkai, sudarantys sutartis vartotojų vardu. III skyriuje, kuris taikomas tik nuotolinės prekybos ir ne prekybai skirtose patalpose sudarytoms sutartims, numatomi konkretūs informacijos reikalavimai ir nuosekliai reglamentuojama sutarties atsisakymo teisė (trukmė, naudojimas ir poveikis). Taip pat nurodoma standartinė sutarties atsisakymo forma, pateikiama I priedo B dalyje.

IV skyriuje paaiškinamos Direktyvos 99/44/EB nuostatos. Toliau taikomas principas, kad dvejus metus prekyautojas yra atsakingas už vartotojui pateiktų prekių neatitikimą sutarčiai. Nustatoma nauja taisyklė, pagal kurią prekės praradimo ar gedimo rizika perduodama pirkėjui tik tuomet, kai jis arba jo nurodytas asmuo, išskyrus vežėją, fiziškai gauna prekes.

V skyriuje plačiai apžvelgiamos Direktyvos 93/13/EEB nuostatos. Ji taikoma nesąžiningoms sutarties sąlygoms, dėl kurių nebuvo deramasi atskirai, kaip antai standartinėms sutarčių sąlygoms. Nesąžiningos sąlygos yra tokios sąlygos, dėl kurių atsiranda dideli vartotojų ir prekyautojų teisių ir įsipareigojimų, kurie nėra privalomi vartotojams, skirtumai. Siekiant užtikrinti teisinį tikrumą direktyvoje pateikiami du

nesąžiningų sąlygų sąrašai. II priede pateikiamas sąlygų, kurios visais atvejais laikomos nesąžiningomis, sąrašas. III priede pateikiamas sąlygų, kurios laikomos nesąžiningomis, nebent prekiautojas įrodytų priešingai, sąrašas. Šie sąrašai taikomi visose valstybėse narėse ir gali būti pakeisti tik taikant direktyvoje numatytą komitologijos procedūrą.

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA**dėl vartotojų teisių****(Tekstas svarbus EEE)**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 95 straipsnį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą¹,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę²,

Sutarties 251 straipsnyje nustatyta tvarka³,

kadangi:

- (1) 1985 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyvoje dėl vartotojų apsaugos, susijusios su sutartimis, sudarytomis ne prekybai skirtose patalpose⁴, 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyvoje 93/13/EEB dėl nesažiningų sąlygų sutartyse su vartotojais⁵, 1997 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 97/7/EB dėl vartotojų apsaugos, susijusios su nuotolinės prekybos sutartimis⁶, ir 1999 m. gegužės 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 1999/44/EB dėl vartojimo prekių pardavimo ir susijusių garantijų tam tikrų aspektų⁷ nustatytos kai kurios sutartinės vartotojų teisės.
- (2) Šios direktyvos buvo persvarstytos atsižvelgiant į įgytą patirtį, siekiant supaprastinti ir atnaujinti taikomas taisykles, panaikinti jose esančias neatitiktis ir pašalinti spragas. Šis persvarstymas parodė, kad tikslinga šias keturias direktyvas pakeisti viena direktyva. Šia direktyva turėtų būti atitinkamai nustatomos bendriesiems aspektams taikomos standartinės taisyklės ir pakeistas minimalaus suderinimo metodas, taikomas ankstesnėse direktyvose, pagal kurias valstybės narės galėjo toliau taikyti arba priimti griežtesnes nacionalines taisykles.
- (3) Sutarties 153 straipsnio 1 dalyje ir 3 dalies a punkte numatyta, kad Bendrija turėtų prisidėti prie vartotojų apsaugos lygio didinimo naudodama priemones, kurias ji patvirtina pagal Sutarties 95 straipsnį.
- (4) Pagal Sutarties 14 straipsnio 2 dalį vidaus rinką sudaro vidaus sienų neturinti erdvė, kurioje užtikrinamas laisvas prekių bei paslaugų judėjimas ir įsisteigimo laisvė.

¹ OL C , , p. .

² OL C , , p. .

³ OL C , , p. .

⁴ OL L 372, 1985 12 31, p. 31.

⁵ OL L 95, 1993 4 21, p. 29.

⁶ OL L 144, 1997 6 4, p. 19. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2007/64/EB (OL L 319, 2007 12 5, p. 1).

⁷ OL L 171, 1999 7 7, p. 12.

Suderinti tam tikrus vartotojų sutarčių teisės aspektus yra būtina siekiant skatinti realią vartotojų vidaus rinką, kurioje būtų siekiama nustatyti tinkamą pusiausvyrą tarp aukšto vartotojų apsaugos lygio ir įmonių konkurencingumo, tuo pačiu užtikrinant subsidiarumo principo laikymąsi.

- (5) Vartotojai neišnaudoja visų tarptautinių nuotolinės prekybos, kuri turėtų būti vienas iš pagrindinių apčiuopiamų vidaus rinkos rezultatų, galimybių. Palyginti su dideliu kelių praėjusių metų vidaus nuotolinės prekybos pardavimo augimu, tarptautinis nuotolinės prekybos pardavimas augo nedaug. Ypač didelis vidaus ir tarptautinės nuotolinės prekybos augimo skirtumas būdingas pardavimui internetu, kuris pasižymi didelėmis tolesnio augimo galimybėmis. Tarptautines sutarčių, sudarytų ne prekybai skirtose patalpose (tiesioginio pardavimo), galimybes varžo keletas veiksnių, įskaitant įmonėms taikomas skirtingas nacionalines vartotojų apsaugos taisykles. Palyginti su šalies tiesioginio pardavimo augimu per praėjusius kelerius metus, visų pirma paslaugų sektoriuje (pvz., viešosios paslaugos), vartotojų, kurie naudojami tokia tarptautinio pirkimo galimybe, skaičius toliau buvo nedidelis. Reaguodamos į daugelyje valstybių narių atsivėrusias didesnes verslo galimybes, mažosios ir vidutinės įmonės (taip pat individualūs verslininkai) arba tiesioginio pardavimo bendrovių atstovai turėtų būti labiau linkę pasinaudoti verslo galimybėmis kitose valstybėse narėse, visų pirma pasienio regionuose. Todėl visišką vartotojų informacijos ir sutarties atsisakymo teisės suderinimas nuotolinės prekybos ir ne prekybai skirtose patalpose sudarytose sutartyse prisidės prie geresnio įmonių ir vartotojų vidaus rinkos veikimo.
- (6) Vartotojų sutartis reglamentuojančiuose valstybių narių įstatymuose yra ryškių skirtumų, kurie gali pastebimai iškreipti konkurenciją ir kliudyti sklandžiam vidaus rinkos veikimui. Galiojančiuose Bendrijos teisės aktuose, kuriais reglamentuojamos vartotojų sutartys, sudarytos nuotoliniu būdu arba ne prekybai skirtose patalpose, vartojimo prekės ir garantijos bei nesažiningos sutarčių sąlygos, nustatomi minimalūs teisės aktų suderinimo reikalavimai, suteikiant valstybėms narėms galimybę toliau taikyti arba priimti griežtesnes priemones, kuriomis jų teritorijose būtų užtikrinamas aukštesnis vartotojų apsaugos lygis. Be to, dauguma klausimų direktyvose reglamentuojami nenuosekliai arba nėra išspręsti. Šiuos klausimus valstybės narės sprendžia skirtingai. Dėl to labai skiriasi nacionalinės nuostatos, kuriomis įgyvendinamos vartotojų sutarčių teisės direktyvos.
- (7) Dėl šių skirtumų atsiranda didelių vidaus rinkos kliūčių, darančių neigiamą poveikį įmonėms ir vartotojams. Dėl jų įmonėms, kurios ketina parduoti prekes arba teikti paslaugas kitoje šalyje, padidėja atitikties išlaidos. Nenuoseklumas taip pat daro neigiamą poveikį vartotojų pasitikėjimui vidaus rinką. Neigiamą poveikį vartotojų pasitikėjimui sustiprina nevienodas vartotojų apsaugos lygis Bendrijoje. Ši problema ypač ryški atsižvelgiant į naujus rinkos pokyčius.
- (8) Visiškas kai kurių pagrindinių reglamentavimo aspektų suderinimas labai padidins teisinį tikrumą vartotojams ir įmonėms. Tiek vartotojai, tiek įmonės galės remtis viena reglamentavimo sistema, pagrįsta aiškiai apibrėžtomis teisinėmis sąvokomis, visoje Bendrijoje reglamentuojančiomis tam tikrus įmonių ir vartotojų sutarčių aspektus. Šiuo suderinimu bus panaikintos dėl taisyklių nenuoseklumo kylančios kliūtys ir užbaigtas šios srities vidaus rinkos kūrimas. Šias kliūtis galima panaikinti tik nustatant vienodas Bendrijos lygmens taisykles. Be to, visoje Bendrijoje bus užtikrinamas aukštas bendras vartotojų apsaugos lygis.

- (9) Šia direktyva suderinama sritis turėtų apimti tam tikrus įmonių ir vartotojų sutarčių aspektus. Šie aspektai – tai taisyklės dėl informacijos, kuri turi būti pateikiama prieš sudarant sutartį ir ją vykdant, sutarties atsisakymo teisė nuotolinės prekybos ir ne prekybai skirtose patalpose sudarytose sutartyse, pardavimo sutartims būdingos vartotojų teisės ir nesąžiningos sąlygos su vartotojais sudaromose sutartyse.
- (10) Šios direktyvos nuostatos neturėtų pažeisti Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 593/2008 dėl sutartinėms prievolėms taikytinos teisės (Roma I)⁸.
- (11) Galiojančiuose vartotojams skirtas finansines paslaugas reglamentuojančiuose Bendrijos teisės aktuose nustatomos įvairios vartotojų apsaugos taisyklės. Dėl šios priežasties šios direktyvos nuostatos taikomos su finansinėmis paslaugomis susijusioms sutartims tik tiek, kiek tai būtina reglamentavimo spragoms užpildyti.
- (12) Nauja nuotolinės prekybos sutarties apibrėžtis turėtų apimti visus atvejus, kai pardavimo ir paslaugų sutartys sudaromos naudojantis viena ar keliomis nuotolinio ryšio priemonėmis (kaip antai elektroniniu paštu, telefonu arba faksu). Tokiu būdu turėtų būti sudarytos vienodos sąlygos visiems nuotolinės prekybos prekiautojams. Tai taip pat turėtų pagerinti teisinį tikrumą palyginti su dabartine apibrėžtimi, pagal kurią reikalaujama, kad iki sutarties sudarymo veiktų prekiautojo tvarkoma organizuota nuotolinio pardavimo sistema.
- (13) Apibrėžiant nuotolinės prekybos sutartį, konkrečios aplinkybės, kuriomis buvo pateiktas pasiūlymas arba deramasi dėl sutarties, turėtų būti nesvarbios. Vartotojai neturėtų prarasti apsaugos dėl to, kad prekiautojas nuotoliniu būdu prekiauja nereguliariai arba jis naudojasi trečiosios šalies, pvz., interneto sistemos, administruojama organizuota sistema. Taip pat nuotolinės prekybos sutartimi turėtų būti laikomas tiesiogiai prekiautojo su klientu ne prekybai skirtose patalpose sudarytas sandoris, jeigu po to sutartis buvo sudaryta naudojantis išimtinai nuotolinio ryšio priemonėmis, kaip antai internetu arba telefonu. Prekiautojams paprastesnė nuotolinės prekybos sutarties apibrėžtis turėtų pagerinti teisinį tikrumą ir apsaugoti juos nuo nesąžiningos konkurencijos.
- (14) Ne prekybai skirtose patalpose sudaryta sutartis turėtų būti apibrėžta kaip sutartis, sudaryta ne prekybai skirtose patalpose, pavyzdžiui, vartotojo namuose arba darbo vietoje, kartu dalyvaujant prekiautojui ir vartotojui. Kai sutartis sudaroma ne prekybai skirtose patalpose, vartotojams daromas psichologinis spaudimas, nesvarbu, ar jie kvietė prekiautoją, ar ne. Be to, siekiant užkirsti kelią taisyklių pažeidimams, kai su vartotojais pradedama derėtis ne prekybai skirtose patalpose, sutartis, dėl kurios deramasi, pavyzdžiui, vartotojo namuose, tačiau kuri yra sudaroma parduotuvėje, turėtų būti laikoma ne prekybai skirtose patalpose sudaryta sutartimi.
- (15) Prekybai skirtomis patalpomis turėtų būti laikomos visų formų patalpos (kaip antai parduotuvės ar transporto priemonės), kuriomis prekiautojas naudojasi kaip nuolatine prekybos vieta. Turgaviečių prekystaliai ir parodų stendai turėtų būti laikomi prekybai skirtomis patalpomis, net jei prekiautojas jomis naudojasi laikinai. Kitos tik trumpam laikui išnuomos patalpos, kuriose prekiautojas nėra įsikūręs (kaip antai viešbučiai, restoranai, konferencijų centrai, kino teatrai, kuriuos nuomoja ten neįsisteigę prekiautojai) neturėtų būti laikomi prekybai skirtomis patalpomis. Taip pat prekybai skirtomis patalpomis neturėtų būti laikomos viešosios erdvės, įskaitant viešąjį transportą ar visuomeninės paskirties infrastruktūrą bei privatūs namai ar darbo vietos.

⁸ OL L 177, 2008 7 4, p. 6.

- (16) Patvariosios laikmenos apibrėžtis turėtų visų pirma apimti popierinius dokumentus, USB atmintines, kompaktinių diskų įrenginius (CD-ROM), skaitmeninius vaizdo diskus (DVD), atminties korteles ir standųjį kompiuterio diską, kuriuose laikomi elektroninio pašto laišakai arba pdf formato bylos.
- (17) Prieš pasirašydami sutartį vartotojai turi teisę gauti informacijos. Tačiau prekytojais jos teikti neprivalo, jeigu ji akivaizdi. Pavyzdžiui, sudarant sandorį prekybai skirtose patalpose produkto ypatybės, prekytojo tapatybė ir pristatymo sąlygos gali būti akivaizdūs. Nuotolinės prekybos ir ne prekybai skirtose patalpose sudaromuose sandoriuose prekytojas turėtų visada pateikti informaciją apie mokėjimo, pristatymo, eksploatacijos ir skundų teikimo tvarką, nes jos gali būti neakivaizdžios.
- (18) Prekytojai informaciją vartotojams privalėtų pateikti prieš vartotojui sumokant prekytojais užstatą, taip pat prieš užblokuojant sumą vartotojo kreditinėje ar debetinėje kortelėje.
- (19) Viešųjų aukcionų atveju dėl šio prekybos būdo pobūdžio ir tradicijų, aukciono rengėjas vietoje pardavėjo, už kurį jis parduoda prekes, geografinio adreso ir tapatybės gali nurodyti savo kontaktinius duomenis.
- (20) Vartotojas turėtų žinoti, ar jis sudaro sutartį su prekytoju, ar kito vartotojo vardu veikiančiu tarpininku, nes pastaruoju atveju vartotojas gali nebūti apsaugotas pagal šią direktyvą. Todėl tarpininkas turėtų pranešti apie šį faktą ir jo pasekmes. Tarpininko sąvoka neturėtų apimti prekybos internetu sistemų, kurios nesudaro sutarčių kitos šalies vardu ar jos naudai.
- (21) Nuotolinės prekybos sutarčių atveju informacijos reikalavimai turėtų būti pritaikyti atsižvelgiant į techninius tam tikrų priemonių suvaržymus, kaip antai tam tikrų mobiliųjų telefonų ekranų ženklų skaičiaus apribojimas arba televizijos pardavimo reklamos intarpų laiko suvaržymai. Šiuo atveju prekytojas turi vykdyti minimalius informacijos reikalavimus ir nurodyti vartotojui kitą informacijos šaltinį, pavyzdžiui, pateikti nemokamą telefono numerį arba interneto nuorodą į prekytojo svetainę, kurioje reikiama informacija pateikiama tiesiogiai ir yra lengvai prieinama.
- (22) Kadangi nuotolinės prekybos atveju prieš sudarydamas sutartį vartotojas negali pamatyti prekės, jis turėtų turėti sutarties atsisakymo teisę, pagal kurią jis galėtų įsitikinti dėl prekių pobūdžio ir veikimo.
- (23) Šiuo metu nevienoda skirtingose valstybėse narėse ir nuotolinės prekybos bei ne prekybai skirtose patalpose sudarytoms sutartims taikomos sutarties atsisakymo teisės laikotarpio trukmė sukelia teisinį netikrumą ir atitiktis išlaidas. Toks pats teisės atsisakyti sutarties laikotarpis turėtų būti taikomas visoms nuotolinės prekybos ir ne prekybai skirtose patalpose sudarytoms sutartims.
- (24) Siekiant užtikrinti teisinį tikrumą šioje direktyvoje nustatyti laikotarpiai turėtų būti skaičiuojami pagal 1971 m. birželio 3 d. Tarybos reglamentą (EEB, Euratomas) Nr. 1182/71, nustatantį terminams, datoms ir laikotarpiams taikytinas taisykles⁹. Todėl visi šioje direktyvoje numatyti laikotarpiai yra išreikšti kalendorinėmis dienomis.
- (25) Nuotolinės prekybos sutarčių taisyklės turėtų nepažeisti elektroninių sutarčių sudarymo ir elektroninių užsakymų teikimo nuostatų, nustatytų 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės

⁹ OL L 124, 1971 6 8, p. 1.

visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje (Elektroninės komercijos direktyva) 9 ir 11 straipsniuose.

- (26) Jeigu vartotojas iš to paties prekiautojo užsako daugiau kaip vieną prekę, jam turėtų būti suteikiama galimybė pasinaudoti sutarties atsisakymo teise dėl kiekvienos iš šių prekių. Jeigu prekės pristatomos atskirai, sutarties atsisakymo teisės laikotarpis turėtų prasidėti po to, kai vartotojas gauna kiekvieną prekę. Jeigu prekę pristatoma skirtingomis siuntomis, sutarties atsisakymo teisės laikotarpis turėtų prasidėti po to, kai vartotojas arba vartotojo nurodyta trečioji šalis gauna paskutinę siuntą.
- (27) Jeigu prieš sudarant nuotolinės prekybos arba ne prekybai skirtose patalpose sudarytą sutartį prekiautojas vartotojui nepranešė apie sutarties atsisakymo teisę, sutarties atsisakymo teisės laikotarpis turėtų būti pratęstas. Tačiau siekiant užtikrinti teisinį tikrumą laiko požiūriu, reikėtų nustatyti ilgiausią trijų mėnesių laikotarpį, jei prekiautojas visiškai įvykdo sutartinius įsipareigojimus. Turėtų būti laikoma, kad prekiautojas visiškai įvykdė įsipareigojimus, kai jis pristato prekes arba suteikia visas vartotojo užsakytas paslaugas.
- (28) Kitose šalyse parduodančios įmonės yra patyrusios išlaidų dėl skirtingo sutarties atsisakymo teisės taikymo valstybėse narėse. Pradėjus naudoti standartinę sutarties atsisakymo blanką, kuriuo galėtų naudotis vartotojai, turėtų supaprastėti sutarties atsisakymo procesas ir būtų užtikrintas teisinis tikrumas. Dėl šių priežasčių valstybės narės neturėtų nustatyti papildomų Bendrijos standartinio blanko pateikimo reikalavimų, pavyzdžiui, dėl šrifto dydžio.
- (29) Patirtis rodo, kad daugelis vartotojų ir prekiautojų teikia pirmenybę bendravimui per prekiautojo svetainę, kur prekiautojui turėtų būti suteikiama galimybė pasiūlyti vartotojui užpildyti sutarties atsisakymo blanką internete. Šiuo atveju prekiautojas turi nedelsdamas elektroniniu paštu nusiųsti gavimo patvirtinimą.
- (30) Sutarties atsisakymo atveju prekiautojas turėtų grąžinti visas pirkėjo sumokėtas sumas, įskaitant mokesčių, sumokėtą už prekiautojo išlaidas pristatant prekes vartotojui.
- (31) Kai kurie vartotojai pasinaudoja sutarties atsisakymo teise po to, kai prekėmis pasinaudoja daugiau nei būtina įsitikinti dėl prekės pobūdžio ir veikimo. Tokiu atveju vartotojai turėtų atsakyti už sumažintą prekių vertę. Siekiant įsitikinti dėl prekės pobūdžio ir veikimo, vartotojas turėtų tik taip elgtis su preke ir ją išbandyti tokiu pat būdu, kaip jam būtų leista parduotuvėje. Pavyzdžiui, vartotojas turėtų drabužį tik pasimatuoti ir neturėtų jo dėvėti. Siekiant užtikrinti veiksmingą sutarties atsisakymo teisės taikymą paslaugų teikimo sutartyse, visų pirma dėl neskubių renovavimo darbų, kuriuos parduodant vartotojams gali būti taikomas didelis spaudimas jų namuose, po kurio paslaugos skubiai įvykdomos prieš pasibaigiant sutarties atsisakymo laikotarpiui, vartotojai už tokias paslaugas neturėtų mokėti.
- (32) Siekiant išvengti situacijos, kai prekiautojai grąžina pinigus vartotojams, kurie dar negrąžino prekių, vartotojas turėtų grąžinti prekes ne vėliau kaip per keturiolika dienų po to, kai pranešė prekiautojui apie sprendimą atsisakyti sutarties.
- (33) Reikėtų nustatyti tam tikras sutarties atsisakymo teisės taikymo išimtis, pavyzdžiui, tais atvejais, kai atsižvelgiant į produkto pobūdį, sutarties atsisakymo teisės taikymas būtų netinkamas. Pavyzdžiui, tai taikytina vynui, kuris buvo pristatytas praėjus daug laiko po spekuliacinio pobūdžio sutarties sudarymo, kai vyno vertė priklauso nuo rinkos svyravimų (*vin en primeur*).

- (34) Be to, nuotolinės prekybos sutarčių dėl paslaugų teikimo, kurios pradedamos teikti sutarties atsisakymo teisės laikotarpiu (t. y., vartotojas duomenų bylas parsisiunčia tuo laikotarpiu) atveju būtų nesažininga leisti vartotojui atsisakyti sutarties po to, kai vartotojas gavo visą ar dalį paslaugos. Todėl vartotojas turėtų netekti sutarties atsisakymo teisės, kai sutartis pradedama vykdyti jam aiškiai iš anksto sutikus.
- (35) Komisija nustatė svarbių su vartotojais susijusių problemų namų renovavimo sektoriuje, kuriame vartotojams daromas didelis spaudimas užsisakyti brangius renovavimo darbus. Reikėtų paaiškinti ir papildyti informacijos ir sutarties atsisakymo teisės taisyklių taikymo sritį, siekiant užtikrinti, kad jos būtų taikomos tokioms sutartims. Nuotolinės prekybos ir ne prekybai skirtose patalpose sudarytoms sutartims taikomos informacijos ir sutarties atsisakymo teisės taisyklės turėtų būti netaikomos tik sutartims dėl teisių į nekilnojamąjį turtą perdavimo.
- (36) Sutarties atsisakymo teisės taikymas gali būti netinkamas tam tikroms su būstu, transportu ir laisvalaikiu susijusioms paslaugoms. Tokių sutarčių sudarymas reiškia tam tikrų išteklių skyrimą, kuriuos, vartotojui pasinaudojus sutarties atsisakymo teise, prekiautojui gali būti sunku panaudoti. Todėl šioms nuotolinės prekybos sutartims neturėtų būti taikomos vartotojų informacijos ir sutarties atsisakymo teisės nuostatos.
- (37) Siekiant supaprastinimo ir teisinio tikrumo, sutarties atsisakymo teisė turėtų būti taikoma visų rūšių ne prekybai skirtose patalpose sudarytoms sutartims, išskyrus griežtai apibrėžtomis aplinkybėmis, kurias galima lengvai įrodyti. Todėl sutarties atsisakymo teisė neturėtų būti taikoma skubiems remonto darbams vartotojo namuose, kai tokia sutarties atsisakymo teisė būtų nesuderinama su skubia situacija, taip pat prekybos centrų prekių pristatymo į namus sistemoms, pagal kurias vartotojai išsirenka maistą, gėrimus ir kitas kasdieniam vartojimui skirtas namų ūkio prekes prekybos centro svetainėje, o vėliau jos pristatomos į namus. Tai nebrangios prekės, kurias vartotojai nuolat perka kasdieniam vartojimui arba naudojimui namų ūkyje, todėl joms neturėtų būti taikoma sutarties atsisakymo teisė. Pagrindinė problema, su kuria susiduria vartotojai, ir pagrindinis ginčų su prekiautojais šaltinis yra prekių pristatymas, įskaitant vežant prarastas arba sugadintas prekes ir pavėluotą bei dalinį pristatymą. Todėl tikslinga paaiškinti ir suderinti nacionalines taisykles, taikomas pristatymui ir rizikos perdavimui.
- (38) Pardavimo vartotojams srityje prekės gali būti pristatomos įvairiais būdais. Siekiant atsižvelgti į šiuos skirtingus būdus, būtiną lankstumą gali užtikrinti tik tokios taisyklės, nuo kurių galima laisvai nukrypti. Vartotojas turėtų būti apsaugotas nuo bet kokios rizikos, kad prekės bus prarastos arba sugadintos jas vežant vežėjui arba prekiautojui. Taisyklė dėl rizikos perdavimo neturėtų būti taikoma tais atvejais, kai vartotojas nepagrįstai delsia priimti prekes (pavyzdžiui, kai vartotojas nepasiima prekių iš pašto skyriaus per pastarojo nustatytą terminą). Šiomis aplinkybėmis riziką, kad prekės dings arba bus sugadintos, po su prekiautoju sudarto pristatymo laiko prisiima vartotojas.
- (39) Prekiautojas turėtų būti atsakingas vartotojui, jei prekės neatitinka sutarties. Prekės turėtų būti laikomos atitinkančiomis sutartį, jei jos atitinka keletą sąlygų, daugiausia susijusių su prekių kokybe. Kokybė ir veikimas, kurių gali pagrįstai tikėtis vartotojai, priklauso *inter alia* nuo to, ar prekės yra naujos, ar naudotos, taip pat nuo prekių galiojimo termino.
- (40) Jeigu prekė neatitinka sutarties, pirmiausia vartotojui turėtų būti suteikiama galimybė reikalauti, kad prekiautojas ją pataisytų arba pakeistų (pasirenka prekiautojas), nebent prekiautojas įrodo, kad šios priemonės yra neteisėtos, neįmanoma jų įgyvendinti arba

dėl jų prekiautojas turėtų dėti neproporcingas pastangas. Prekiautojo pastangos turėtų būti įvertintos objektyviai, atsižvelgiant į prekiautojo patirtas išlaidas, siekiant pašalinti neatitikimą, prekių vertę ir neatitikimo mastą. Atsarginių dalių trūkumas neturėtų būti nurodomas kaip priežastis, kodėl prekiautojas negali per pagrįstą laikotarpį arba nedėdamas neproporcingų pastangų neatitikimui pašalinti.

- (41) Vartotojas neturėtų patirti jokių išlaidų, susijusių su neatitikimo pašalinimu, ypač siuntimo, darbo ir medžiagų išlaidų. Be to, vartotojas neturėtų atlyginti prekiautojui už naudojamą nekokybiškomis prekėmis.
- (42) Jeigu prekiautojas atsisakė arba daugiau nei vieną kartą nesugebėjo pašalinti neatitikimo, vartotojas turėtų turėti teisę laisvai pasirinkti bet kokią kitą teisės gynimo priemonę. Prekiautojo atsisakymas gali būti aiškus arba numanomas, kai prekiautojas neatsako arba ignoruoja vartotojo prašymą pašalinti neatitikimą.
- (43) Pagal Direktyvą 1999/44/EB valstybės narės galėjo nustatyti ne trumpesnę kaip dviejų mėnesių laikotarpį, per kurį vartotojas turėjo pranešti prekiautojui apie neatitikimą. Nukrypstančiais Bendrijos teisės perkėlimo į nacionalinę teisę aktais buvo sukurta kliūčių prekybai. Todėl būtina panaikinti šią reglamentavimo galimybę ir pagerinti teisinį tikrumą, įpareigojant vartotojus pranešti prekiautojui apie neatitikimą per du mėnesius nuo nustatymo datos.
- (44) Kai kurie prekiautojai arba gamintojai vartotojams siūlo garantijas. Siekiant užtikrinti, kad vartotojai nebūtų klaidinami, į garantijas turėtų būti įtraukta tam tikra informacija, įskaitant jų trukmę, teritoriją, kuriai ji taikoma, ir pareiškimą, kad prekybos garantija neturi poveikio vartotojo juridinėms teisėms.
- (45) Būtina apsaugoti vartotojus nuo nesąžiningų sutarties sąlygų, dėl kurių nebuvo deramasi atskirai, kaip antai standartinių sutarčių sąlygų. Nesąžiningoms sąlygoms taikomos taisyklės neturėtų būti taikomos sąlygoms, dėl kurių vartotojas sutiko po derybų. Derybomis neturėtų būti laikomi atvejai, kai suteikiama galimybė pasirinkti iš skirtingų prekiautojo arba prekiautojo vardu trečiosios šalies parengtų sutarčių sąlygų.
- (46) Nesąžiningų sutarties sąlygų nuostatos neturėtų būti taikomos sutarčių sąlygoms, kurios tiesiogiai arba netiesiogiai atspindi privalomas valstybių narių įstatymines arba reglamentavimo nuostatas, kurios atitinka Bendrijos teisę. Taip pat pagal sąžiningumo kriterijų neturėtų būti vertinamos sąlygos, kurios atspindi tarptautinių konvencijų, kurių šalimis yra Bendrija arba valstybės narės, visų pirma transporto srityje, principus arba nuostatas.
- (47) Vartotojų sutartys turėtų būti parengtos aiškia, suprantama kalba ir būti įskaitomos. Prekiautojams turėtų būti leidžiama laisvai pasirinkti šrifto, kuriuo rengiamos sutarties sąlygos, rūšį arba dydį. Vartotojui turėtų būti suteikta galimybė prieš sudarant sutartį ją perskaityti. Ši galimybė vartotojui galėtų būti suteikta jo prašymu pateikiant informaciją (prekybai skirtose patalpose sudarytoms sutartims) arba kitaip suteikiant galimybę susipažinti su šiomis sąlygomis (pavyzdžiui, prekiautojo svetainėje – nuotolinės prekybos sutartims) arba standartines sąlygas pridėdant prie užsakymo blanko (ne prekybai skirtose patalpose sudarytoms sutartims). Prekiautojas turėtų gauti aiškų vartotojo sutikimą dėl kiekvieno mokėjimo, kuris turėtų būti atliktas papildomai kartu su prekiautojo pagrindiniu sutartiniu įsipareigojimu. Turėtų būti draudžiama daryti išvadą, kad vartotojas sutinka su sutarties sąlygomis, remiantis numatyto atsisakymo sistemomis, pvz., iš anksto pažymėtais langeliais interneto svetainėse.
- (48) Vertinant sąžiningumą reikėtų ypač atsižvelgti į šalių derybinių pozicijų tvirtumą, į tai, ar vartotojas turėjo paskatų sutikti su sąlyga ir ar prekės buvo parduotos, o paslaugos

suteiktos pagal specialų vartotojo užsakymą. Prekiautojas atitinka sąžiningumo reikalavimą, jeigu su kita šalimi, į kurios teisėtus interesus jis turėtų atsižvelgti, jis prekiauja sąžiningai ir teisingai.

- (49) Šia direktyva neturėtų būti vertinamas nei sutarties dalykas – sąžiningos sąlygos, nei prekės ar paslaugos kokybės ir kainos santykis, išskyrus atvejus, kai šios sąlygos neatitinka skaidrumo reikalavimų. Vis dėlto, vertinant kitų sutarties sąlygų sąžiningumą, reikėtų atsižvelgti į sutarties dalyką ir į kainos bei kokybės santykį. Pavyzdžiui, draudimo sutartyse draudžiamąją riziką ar draudiko atsakomybę aiškiai apibrėžiančios arba apribojančios sąlygos neturėtų būti vertinamos, nes į šiuos apribojimus atsižvelgiama apskaičiuojant vartotojo mokamos įmokos dydį.
- (50) Siekiant didinti teisinį tikrumą ir gerinti vidaus rinkos veikimą, Direktyvoje reikėtų pateikti du nesąžiningų sąlygų sąrašus. II priede pateikiamas sąlygų, kurios turėtų būti laikomos nesąžiningomis visais atvejais, sąrašas. III priede pateikiamas sąlygų, kurios turėtų būti laikomos nesąžiningomis, nebent prekiautojas įrodytų priešingai, sąrašas. Šie sąrašai turėtų būti galioti visose valstybėse narėse.
- (51) Šiai direktyvai įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti priimanamos pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką¹⁰.
- (52) Visų pirma Komisijai reikėtų suteikti galimybę iš dalies keisti II ir III priedus: sutarties sąlygų, kurios yra nesąžiningos arba tokiomis laikomos, sąrašus. Kadangi šios priemonės yra bendro pobūdžio ir skirtos neesminėms šios direktyvos nuostatoms iš dalies keisti, jos turi būti patvirtintos taikant Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnyje numatytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.
- (53) Kad būtų užtikrintas nuoseklus su nesąžiningomis sutarčių sąlygomis susijusių taisyklių taikymas, Komisija turėtų būti įgaliota iš dalies keisti II ir III priedus ir papildyti juos naujomis sutarčių sąlygomis, kurios visais atvejais laikomos nesąžiningomis ir kurios tokiomis laikomos, nebent prekiautojas įrodytų priešingai.
- (54) Valstybės narės gali vadovautis bet kokia nacionalinės sutarčių teisės sąvoka, kuri atitinka reikalavimą, kad nesąžiningos sutarčių sąlygos nebūtų privalomos vartotojui.
- (55) Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad jų teismai arba administracinės valdžios institucijos turėtų pakankamas bei veiksmingas apsaugos priemones nuo nuolatinio nesąžiningų sąlygų vartotojų sutartyse taikymo.
- (56) Atsižvelgiant į Sutartį, Direktyva numatomas aukštas vartotojų apsaugos lygis. Šia direktyva prekiautojams nedraudžiama siūlyti vartotojams didesnę jų apsaugą užtikrinančias sutarčių sąlygas, nei numatytosios šioje direktyvoje.
- (57) Asmenims ir organizacijoms, kurie pagal nacionalinės teisės aktus turi teisėtų interesų užtikrinti, kad vartotojų sutartinės teisės būtų tinkamai apsaugotos, turėtų būti suteikiama teisė pradėti bylas teisme ar administracinėje institucijoje, kompetentingoje nagrinėti skundus arba pradėti atitinkamą teisinį bylos nagrinėjimą.
- (58) Būtina, kad valstybės narės numatytų nuobaudas už šios direktyvos nuostatų pažeidimus ir užtikrintų jų įgyvendinimą. Nuobaudos turėtų būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios.

¹⁰ OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

- (59) Iš vartotojo negali būti atimta šia direktyva suteikiama apsauga. Jei sutartims taikoma trečiosios šalies teisė, sprendžiant, ar vartotojams taikytina šioje direktyvoje numatyta apsauga, reikėtų vadovautis Europos Parlamento ir Tarybos Reglamento (EB) Nr. 593/2008 dėl sutartinės prievolės taikytinos teisės (Roma I) nuostatomis.
- (60) Europos Komisija nustatys tinkamiausius visų vartotojų informavimo apie jų teises būdus prekių pardavimo vietose.
- (61) Tokią prekybos praktiką, kai bandoma parduoti neužsakytas prekes ir paslaugas, draudžia 2005 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/29/EB dėl nesąžiningos įmonių komercinės veiklos vartotojų atžvilgiu vidaus rinkoje ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 84/450/EEB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 97/7/EB, 98/27/EB ir 2002/65/EB bei Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2006/2004 (toliau – Nesąžiningos komercinės veiklos direktyva)¹¹, tačiau nenumatoma jokių su sutartimis susijusių apsaugos priemonių, todėl šioje direktyvoje būtina numatyti priemones, kad vartotojai nebūtų įpareigoti atlyginti už be užsakymo pateiktas prekes arba paslaugas.
- (62) Direktyva 2002/58/EB draudžiami neužsakyti pranešimai ir nustatoma aukšto lygio vartotojų apsauga. Todėl reikėtų išbraukti atitinkamas Direktyvos 97/7/EB 10 straipsnio nuostatas.
- (63) Nustačius naujų vidaus rinkos kliūčių reikėtų peržiūrėti šią direktyvą. Ši peržiūra galėtų paskatinti Komisiją siūlyti iš dalies keisti šią direktyvą, drauge iš dalies keičiant kitus vartotojų apsaugos teisės aktus. Taip Komisija įgyvendintų Vartotojų politikos strategijoje prisiimtą įsipareigojimą peržiūrėti galiojantį *acquis* siekiant aukšto visuotinės vartotojų apsaugos lygio.
- (64) Direktyvas 85/577/EEB, 93/13/EEB, 97/7/EB ir 1999/44/EB reikėtų panaikinti.
- (65) Kadangi šios direktyvos tikslų valstybės narės deramai pasiekti negali ir kadangi tų tikslų būtų geriau siekti Bendrijos lygiu, Bendrija, laikydamasi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo, turėtų imtis reikiamų priemonių. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina vidaus rinkos kliūtims pašalinti ir aukšto lygio visuotinei vartotojų apsaugai užtikrinti.
- (66) Šioje direktyvoje gerbiamos pagrindinės žmogaus teisės ir laikomasi principų, pripažintų visų pirma Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I skyrius

Dalykas, sąvokų apibrėžtys ir taikymo sritis

1 straipsnis *Dalykas*

Šia direktyva siekiama prisidėti prie tinkamo vidaus rinkos veikimo ir pasiekti aukštą vartotojų apsaugos lygį suderinant tam tikrus valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų aspektus, susijusius su vartotojų ir prekyautojų sutartimis.

¹¹ OL L 149, 2005 6 11, p. 22.

2 straipsnis
Sąvokų apibrėžtys

Šioje direktyvoje vartojamų sąvokų apibrėžtys:

- (1) vartotojas – fizinis asmuo, kuris veikia pagal sutartis, kurioms taikoma ši direktyva, siekdamas tikslų, nesusijusių su jo verslu, prekyba, amatu ar profesija;
- (2) prekiautojas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris veikia pagal sutartis, kurioms taikoma ši direktyva, siekdamas tikslų, susijusių su jo prekyba, verslu, amatu arba profesija, arba asmuo, veikiantis prekiautojo vardu arba jo naudai;
- (3) pardavimo sutartis – sutartis, pagal kurią prekiautojas parduoda prekes vartotojui, įskaitant mišrios paskirties sutartis, kurių dalykas gali būti tiek prekės, tiek paslaugos;
- (4) prekė – materialus kilnojamasis daiktas, išskyrus:
 - a) prekes, parduodamas vykdant sprendimą arba kitais įstatymuose numatytais atvejais,
 - b) vandenį ir dujas, jeigu jie nėra paruošti parduoti riboto tūrio arba nustatyto kiekio,
 - c) elektros energiją.
- (5) paslaugų sutartis – sutartis, išskyrus pardavimo sutartis, pagal kurią prekiautojas teikia paslaugas vartotojui;
- (6) nuotolinės prekybos sutartis – pardavimo ar paslaugų sutartis, sudaryta prekiautojui naudojantis viena arba daugiau nuotolinio ryšio priemonių;
- (7) nuotolinio ryšio priemonės – priemonės, kuriomis galima naudotis sudarant sutartį, prekiautojui ir vartotojui fiziškai nedalyvaujant;
- (8) ne prekybai skirtose patalpose sudarytos sutartys:
 - a) pardavimo ar paslaugų sutartis, sudaryta ne prekybai skirtose patalpose fiziškai dalyvaujant prekiautojui ir vartotojui, arba pardavimo ar paslaugų sutartis, kurią tokiomis pačiomis aplinkybėmis pasiūlo sudaryti vartotojas; arba
 - b) pardavimo ar paslaugų sutartis, dėl kurios derėtasi ne prekybai skirtose patalpose ir kuri sudaryta prekybai skirtose patalpose, fiziškai dalyvaujant prekiautojui ir vartotojui.
- (9) prekybai skirtos patalpos:
 - a) nekilnojamosios ir kilnojamosios mažmeninės prekybos patalpos, įskaitant sezoninės mažmeninės prekybos patalpas, kuriose prekiautojas vykdo nuolatinę veiklą; arba
 - b) turgaviečių prekystaliai ir parodų stendai, kuriose prekiautojas vykdo nuolatinę ar laikiną veiklą.
- (10) patvarioji laikmena – priemonė, kuri leidžia vartotojui ar prekiautojui saugoti asmeniškai jam skirtą informaciją taip, kad informacija tam tikrą laiką būtų prieinama ir kad saugomą informaciją būtų galima atgaminti nepakitusia ;

- (11) užsakymo blankas – dokumentas, kuriame išdėstomos sutarties sąlygos ir kuri, prieš pasirašydamas sutartį, ne prekybai skirtose patalpose pasirašo vartotojas;
- (12) produktas – prekė arba paslauga, įskaitant nekilnojamąjį turtą, teises ir pareigas;
- (13) finansinė paslauga – bankininkystės paslauga ir bet kokia paslauga, susijusi su kreditu, draudimu, asmenų pensijomis, investicijomis ar mokėjimais;
- (14) profesinis atidumas – tam tikrų įgūdžių ir rūpestingumo lygis, kurio pagrįstai galima tikėtis iš prekiautojo vartotojų atžvilgiu, kuris atitinka sąžiningą rinkos praktiką ir (arba) bendrą sąžiningumo principą, kurio laikomasi prekiautojo veiklos srityje;
- (15) aukcionas – prekybos būdas, kai prekiautojas prekes ar paslaugas parduoda surengdamas varžytynes, kuriose gali būti naudojamos nuotolinio ryšio priemonėmis ir kuriose prekę ar paslaugą įsigyja didžiausią kainą pasiūlęs asmuo. Sandorio sudarymas remiantis fiksuotos kainos siūlymu aukcionu nelaikomas, net jei vartotojui buvo suteikta galimybė sandorį sudaryti surengus varžytynes;
- (16) viešasis aukcionas – prekybos būdas, kai prekiautojas prekes ar paslaugas siūlo vartotojams, kurie asmeniškai dalyvauja arba kuriems suteikiama galimybė asmeniškai dalyvauti varžytynėse, kurioms vadovauja aukciono vadovas ir kuriose prekę ar paslaugą įsigyja didžiausią kainą pasiūlęs asmuo;
- (17) gamintojas – prekių gamintojas, prekių importuotojas į Bendrijos teritoriją ar bet koks asmuo, ant prekių nurodantis savo pavadinimą, prekės ženklą ar kitą skiriamąjį ženklą ir taip prilygstantis gamintojui;
- (18) garantija – prekiautojo ar gamintojo (laiduotojo) įsipareigojimas grąžinti vartotojui jo sumokėtą sumą arba pakeisti, sutaisyti ar suremontuoti prekes, neatitinkančias garantijos dokumente ar reklamoje, pateikiamoje sudarant sutartį ar anksčiau, išdėstytą sąlygų;
- (19) tarpininkas – prekiautojas, sudarantis sutartį vartotojo vardu ar jo naudai;
- (20) papildoma sutartis – sutartis, pagal kurią vartotojas įsigyja prekes ar paslaugas, susijusias su nuotolinės prekybos sutartimis ar su ne prekybai skirtose patalpose sudarytomis sutartimis; prekės tiekiamos, o paslaugos teikiamos prekiautojo ar trečiosios šalies, kuri remiasi susitarimu su prekiautoju.

3 straipsnis
Taikymo sritis

1. Laikantis Direktyvoje numatytų sąlygų ir nuostatų, ji taikoma prekiautojo ir vartotojo sudaromoms pardavimo ir paslaugų sutartims.
2. Direktyva taikoma tik toms finansinių paslaugų sutartims, kurios sudarytos ne prekybai skirtose patalpose (8–20 straipsniai), kurios yra nesažiningos (30–39 straipsniai) ir neatitinka bendrųjų nuostatų (40–46 straipsniai) drauge atsižvelgiant į 4 straipsnį, kuriuo reglamentuojamas visiškas suderinimas.

3. Sutartims, patenkančioms į Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 94/47/EB¹² ir Tarybos direktyvos 90/314/EEB¹³ taikymo sritį, taikomi tik 30–39 straipsniai, kuriais reglamentuojamos su sutarčių sąlygomis susijusios vartotojų teisės, drauge su 4 straipsniu, kuriuo reglamentuojamas visiškas suderinimas.
4. 5, 7, 9 ir 11 straipsniai taikomi nepažeidžiant Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2006/123/EB¹⁴ ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2000/31/EB¹⁵ nustatytų reikalavimų teikti informaciją nuostatų.

4 straipsnis
Visiškas suderinimas

Valstybės narės nacionalinėje teisėje negali taikyti ar pradėti taikyti nuostatų, nukrypstančių nuo šios direktyvos nuostatų, įskaitant įvairaus griežtumo nuostatas, kuriomis užtikrinama nevienodo lygmens vartotojų apsauga.

II skyrius

Vartotojui teikiama informacija

5 straipsnis
Bendri informacijos reikalavimai

1. Prieš sudarant pardavimo ar paslaugų sutartį, prekiautojas pateikia vartotojui toliau nurodytą informaciją, jeigu ji nėra ir be to akivaizdi:
 - a) pagrindinės produkto ypatybės, tiek, kiek tikslinga informacijos priemonės ir produkto atžvilgiu;
 - b) prekiautojo adresas ir jo tapatybės duomenys, t. y. vardas, pavardė ar pavadinimas, ir, jei taikytina, prekiautojo, kurio vardu jis veikia, adresas ir tapatybės duomenys;
 - c) kaina, į kurią įskaičiuoti mokesčiai, arba, jeigu dėl produkto pobūdžio ši kaina pagrįstai negali būti apskaičiuota iš anksto, metodas, kuriuo ši kaina apskaičiuojama, prireikus visos papildomos gabenimo, pristatymo ir pašto išlaidos arba, jei papildomos išlaidos dėl pagrįstų priežasčių negali būti apskaičiuotos iš anksto, informacija apie tai, kad gali tekti mokėti papildomai;
 - d) apmokėjimo, pristatymo, sutarties vykdymo ir skundų nagrinėjimo tvarka, jeigu ji skiriasi nuo profesinio atidumo reikalavimų;
 - e) jei taikytina, teisė atsisakyti sutarties;
 - f) informacija apie garantinį aptarnavimą ir garantijas, jei taikytina;
 - g) jei taikytina, sutarties trukmė arba, jei sutartis neterminuota, sutarties nutraukimo sąlygos;

¹² OL L 280, 1994 10 29, p. 83.

¹³ OL L 158, 1990 6 23, p. 59.

¹⁴ OL L 376, 2006 12 27, p. 36.

¹⁵ OL L 178, 2000 7 17, p. 1.

- h) jei taikytina, minimali vartotojų sutartinių įsipareigojimų galiojimo trukmė;
 - i) išankstinių mokėjimų ir kitų finansinių garantijų, kurių prekiautojas gali reikalauti iš vartotojo, taikymo sąlygos.
2. Viešojo aukciono atveju 1 dalies b punkto informacija gali būti pakeista aukciono rengėjo adresu ir tapatybės duomenimis.
 3. 1 dalyje nurodyta informacija yra neatskiriama pardavimo ar paslaugų sutarties dalis.

6 straipsnis
Informacijos nepateikimas

1. Jei prekiautojas nesilaikė informacijos reikalavimų, susijusių su 5 straipsnio 1 dalies c punkte išvardytomis papildomomis išlaidomis, vartotojas neprivalo jų padengti.
2. Nepažeidžiant 7 straipsnio 2 dalies, 13 straipsnio ir 42 straipsnio, už 5 straipsnio nesilaikymą taikomos atitinkamuose nacionaliniuose teisės aktuose numatytos nuobaudos. Valstybės narės sutarčių teisės nacionaliniuose teisės aktuose numato veiksmingas priemones, taikytinas 5 straipsnio pažeidimo atveju.

7 straipsnis
Konkretūs informacijos reikalavimai tarpininkams

1. Prieš sudarant sutartį, tarpininkas praneša vartotojui veikia kito vartotojo vardu ar labai ir kad sudarytoji sutartis turėtų būti laikoma ne vartotojo ir prekiautojo sutartimi, o dviejų vartotojų sutartimi, todėl ji nepatenka į šios direktyvos taikymo sritį.
2. Jei tarpininkas nevykdo 1 dalyje numatytos prievolės, laikoma, kad sutartis sudaryta jo vardu.
3. Šis straipsnis netaikomas viešiesiems aukcionams.

III skyrius

Vartotojui teikiama informacija ir atsisakymo teisė, sudarant nuotolinės prekybos sutartis ir sudarant sutartis ne prekybai skirtose patalpose

8 straipsnis
Taikymo sritis

Šis skyrius taikomas nuotolinės prekybos ir ne prekybai skirtose patalpose sudarytoms sutartims.

9 straipsnis
Informacijos reikalavimai nuotolinės prekybos ir ne prekybai skirtose patalpose sudarytoms sutartims

Nuotolinės prekybos sutartyse ar ne prekybai skirtose patalpose sudarytose sutartyse prekiautojas teikia toliau nurodytą informaciją ir ši informacija yra neatskiriama sutarties dalis:

- a) 5 ir 7 straipsniuose nurodytą informaciją ir, nukrypstant nuo 5 straipsnio 1 dalies d punkto, bet kuriuo atveju – mokėjimo, pristatymo ir eksploatacijos sąlygas;
- b) jei taikoma atsisakymo teisė – naudojimosi šia teise sąlygas ir tvarką, kaip nustatyta I priede;
- c) prekiautojo (ir, jei taikytina, prekiautojo, kurio vardu jis veikia) veiklos vietos geografinį adresą, kuriuo vartotojas galėtų teikti skundus, jei šis adresas skiriasi nuo geografinio prekiautojo adreso;
- d) informaciją apie elgesio kodeksą, jei jis yra, ir, jei taikytina, apie tai, kaip su juo būtų galima susipažinti;
- e) jei taikytina, informaciją apie galimybes taikiai spręsti ginčus;
- f) tai, kad su prekiautoju sudaroma sutartis ir dėl to vartotojui užtikrinama šioje direktyvoje numatyta apsauga.

10 straipsnis

Oficialūs reikalavimai ne prekybai skirtose patalpose sudarytoms sutartims

1. Sudarant sutartis ne prekybai skirtose patalpose 9 straipsnyje nurodyta informacija teikiama užsakymo blanku – įskaitomai ir aiškia bei suprantama kalba. Užsakymo blanku taip pat pateikiamas standartinis sutarties atsisakymo blankas, kaip nustatyta I priedo B dalyje.
2. Ne prekybai skirtose patalpose sudarytos sutartys galioja tik jei vartotojas pasirašo užsakymo blanką ir, jei užsakymo blankas nespausdintas, gauna užsakymo blanko kopiją kitoje patvariojoje laikmenoje.
3. Valstybės narės nenustato jokių oficialių reikalavimų, išskyrus nustatytus šio straipsnio 1 ir 2 dalyse.

11 straipsnis

Oficialūs reikalavimai nuotolinės prekybos sutartims

1. Sudarant nuotolinės prekybos sutartis 9 straipsnio a punkte nurodyta informacija vartotojui pateikiama arba sudaromos sąlygos kitaip su ja susipažinti prieš sutarties sudarymą; informacija teikiama aiškia bei suprantama kalba ir įskaitomai, atsižvelgiant į naudojamą nuotolinio ryšio priemones.
2. Jei prekiautojas skambina vartotojui telefonu, norėdamas sudaryti nuotolinės prekybos sutartį, pokalbio su vartotoju pradžioje jis nurodo savo tapatybę ir komercinę skambučio paskirtį.
3. Jei sutartis sudaroma, naudojant tokią priemonę, kad nėra pakankamai vietos ar laiko informacijai pateikti, prekiautojas, prieš sudarydamas tokią sutartį, šia priemone bent jau pateikia informaciją apie pagrindines produkto ypatybes ir visą kainą, nurodytą 5 straipsnio 1 dalies a ir c punktuose. Kitą 5 ir 7 straipsniuose nurodytą informaciją prekiautojas tinkamai teikia vartotojui, laikydamasis 1 dalies nuostatų.
4. Vartotojui pateikiamas visos 9 straipsnio a–f punktuose nurodytos informacijos patvirtinimas patvariojoje laikmenoje, praėjus pagrįstam laikotarpiui nuo nuotolinės prekybos sutarties sudarymo ir ne vėliau kaip pristatant prekes arba pradėjus teikti

paslauga, išskyrus tuos atvejus, kai informacija jau pateikta vartotojui patvariojoje laikmenoje prieš sudarant nuotolinės prekybos sutartį.

5. Valstybės narės nenustato jokių oficialių reikalavimų, išskyrus nustatytus šio straipsnio 1–4 dalyse.

12 straipsnis

Sutarties atsisakymo teisės laikotarpio trukmė ir pradžia

1. Vartotojas, nenurodydamas priežasties, per keturiolika dienų gali atsisakyti nuotolinės prekybos sutarties ar ne prekybai skirtose patalpose sudarytos sutarties.
2. Ne prekybai skirtose patalpose sudarytos sutarties atsisakymo laikotarpis prasideda nuo tos dienos, kai vartotojas pasirašo užsakymo blanką arba, jei užsakymo blankas nespausdintas, nuo tos dienos, kai vartotojas gauna užsakymo blanko kopiją patvariojoje laikmenoje.

Nuotolinės prekybos prekėmis sutarties atsisakymo laikotarpis prasideda nuo tos dienos, kai vartotojas ar vartotojo nurodyta trečioji šalis, išskyrus vežėją, fiziškai gauna kiekvieną užsakytą prekę.

Nuotolinės prekybos sutarties dėl paslaugų teikimo atsisakymo laikotarpis prasideda nuo sutarties sudarymo dienos.

3. 1 dalyje nurodyto termino laikomasi, jei vartotojas iki šio termino pabaigos nusiunčia pranešimą apie tai, kad jis pasinaudoja sutarties atsisakymo teise.
4. Valstybės narės nedraudžia šalims vykdyti sutartinių prievolių per atsisakymo teisės laikotarpį.

13 straipsnis

Informacijos apie sutarties atsisakymo teisę nepateikimas

Jei prekiautojas, pažeisdamas 9 straipsnio b punktą, 10 straipsnio 1 dalį ir 11 straipsnio 4 dalį, nepateikia vartotojui informacijos apie sutarties atsisakymo teisę, sutarties atsisakymo teisės laikotarpis tęsiasi tris mėnesius po to, kai prekiautojas visiškai įvykdo savo sutartines prievoles.

14 straipsnis

Naudojimasis sutarties atsisakymo teise

1. Vartotojas praneša prekiautojui apie savo sprendimą atsisakyti sutarties patvariojoje laikmenoje pateikdamas laisva forma surašytą pranešimą arba užpildydamas standartinį I priedo B dalyje pateiktą atsisakymo blanką.
Valstybės narės šiam standartiniam atsisakymo blankui nenustato jokių kitų oficialių reikalavimų.
2. Internetu sudarytose nuotolinės prekybos sutartyse prekiautojas, be 1 dalyje išvardytų galimybių, gali pasiūlyti vartotojui prekiautojo svetainėje užpildyti ir pateikti elektroninį standartinį atsisakymo blanką. Tokiu atveju prekiautojas nedelsdamas elektroniniu paštu patvirtina vartotojui gavęs tokį sutarties atsisakymą.

15 straipsnis
Sutarties atsisakymo poveikis

Pasinaudojus sutarties atsisakymo teise šios šalių prievolės nustoja galiojusios:

- a) prievolė vykdyti nuotolinės prekybos arba ne prekybai skirtose patalpose sudarytą sutartį, arba
- b) prievolė sudaryti ne prekybai skirtose patalpose sudaromą sutartį, jei vartotojas buvo siūlęs ją sudaryti.

16 straipsnis
Prekiautojo prievolės sutarties atsisakymo atveju

1. Prekiautojas per trisdešimt dienų nuo pranešimo apie sutarties atsisakymą gavimo grąžina vartotojui visą jo sumokėtą sumą.
2. Atsisakius pardavimo sutarties prekiautojas gali nekompensuoti mokėjimo tol, kol jam negrąžinamos prekės arba kol vartotojas nepateikia įrodymų, kad jis išsiuntė prekes prekiautojui, atsižvelgiant į tai, kas įvyksta anksčiau.

17 straipsnis
Vartotojo prievolės sutarties atsisakymo atveju

1. Vykdamas pardavimo sutartį, pagal kurią vartotojas arba, jo prašymu, trečioji šalis fiziškai gavo prekes prieš pasibaigiant sutarties atsisakymo teisės laikotarpiui, per keturiolika dienų nuo pranešimo apie sutarties atsisakymą pateikimo prekiautojui vartotojas išsiunčia arba perduoda prekes prekiautojui arba jo įgaliotam asmeniui, išskyrus tuos atvejus, kai prekiautojas pasiūlo pats pasiimti prekes.
Vartotojas padengia tik tiesiogines prekių grąžinimo išlaidas, išskyrus tuos atvejus, kai prekiautojas sutiko pats padengti šias išlaidas.
2. Vartotojas atsako tik už prekių vertę, sumažėjusią dėl veiksmų, nebūtinų tam, kad vartotojas įsitikintų prekės pobūdžiu ir veikimu. Vartotojas neatsako už sumažėjusią vertę, jei prekiautojas nesupažindino vartotojo su sutarties atsisakymo teise, kaip nustatyta 9 straipsnio b punkte. Vykdamas paslaugų sutartį, kuriai taikoma atsisakymo teisė, vartotojas per sutarties atsisakymo laikotarpį nemoka už visas suteiktas paslaugas arba jų dalį.

18 straipsnis
Naudojimosi sutarties atsisakymo teise poveikis papildomoms sutartims

1. Nepažeidžiant Direktyvos 2008/48/EB 15 straipsnio, jei vartotojas pasinaudoja nuotolinės prekybos arba ne prekybai skirtose patalpose sudarytos sutarties atsisakymo teise, kaip nustatyta 12–17 straipsniuose, visos papildomos sutartys savaime nustoja galiojusios ir vartotojas dėl to nepatiria jokių išlaidų.
2. Valstybės narės nustato išsamias tokių sutarčių nutraukimo taisykles.

19 straipsnis
Sutarties atsisakymo teisės išimtis

1. Nuotolinės prekybos sutarties atsisakymo teisė netaikoma, jei:
 - a) vartotojui aiškiai iš anksto sutikus, paslaugos pradėtos teikti prieš pasibaigiant 12 straipsnyje nurodytam keturiolikos dienų laikotarpiui;
 - b) tiekiamų prekių ar teikiamų paslaugų kaina priklauso nuo prekiautojui nepavaldžių finansų rinkos svyravimų;
 - c) tiekiamos prekės pagamintos pagal vartotojo specifikacijos arba aiškiai pritaikytos jo asmeninėms reikmėms, arba greitai genda ar jų galiojimo trukmė trumpa;
 - d) tiekiamas vynas, kurio kaina nustatyta sudarant pardavimo sutartį ir jį pristatyti galima tik pasibaigus 22 straipsnio 1 dalyje nurodytam laikotarpiui, o tikroji vertė priklauso nuo prekiautojui nepavaldžių rinkos svyravimų;
 - e) tiekiami supakuoti vaizdo ar garso įrašų arba programinė įranga, jeigu vartotojas šias prekes išpakavo;
 - f) tiekiami laikraščiai, periodiniai leidiniai ir žurnalai;
 - g) teikiamos žaidimų ir loterijų paslaugos;
 - h) sutartys sudarytos aukcione.
2. Ne prekybai skirtose patalpose sudarytos sutarties atsisakymo teisė netaikoma:
 - a) maisto produktų, gėrimų ar kitų prekių, skirtų iš karto vartoti namų ūkyje ir vartotojo iš anksto pasirinktų nuotolinio ryšio priemonėmis bei fiziškai prekiautojo, kuris paprastai tokiomis prekėmis prekiauja savo prekybai skirtose patalpose, atvežtų į vartotojo namus, gyvenamąją vietą ar darbovietę, tiekimo sutartims;
 - b) sutartims, kurias prekiautojas vartotojo, norinčio patenkinti staigų poreikį, prašymu iš karto pradėjo vykdyti; jei tokiu atveju prekiautojas teikia papildomų paslaugų ar parduoda papildomų prekių, išskyrus aiškiai būtinas staigiam vartotojo poreikiui patenkinti, šioms papildomoms paslaugoms ar prekėms atsisakymo teisė taikoma;
 - c) sutartims, pagal kurias vartotojas nuotolinio ryšio priemonėmis pateikė prekiautojui prašymą apsilankyti vartotojo namuose, kad atliktų jam nuosavybės teise priklausančio daikto remontą ar techninę priežiūrą; jei tokiu atveju prekiautojas suteikia papildomų paslaugų, išskyrus vartotojo konkrečiai nurodytas ar tiekia papildomų prekių, išskyrus atsargines dalis, būtinas techninei priežiūrai ar remonto darbams atlikti, tokioms papildomoms paslaugoms ar prekėms atsisakymo teisė taikoma.
3. Šalys gali susitarti netaikyti 1 ir 2 dalių.

20 straipsnis
Nuotolinės prekybos ir ne prekybai skirtose patalpose sudarytos sutartys, kurioms taikoma išimtis

1. 8–19 straipsniai netaikomi nuotolinės prekybos ir ne prekybai skirtose patalpose sudarytomis sutartims:

- a) susijusioms su nekilnojamojo turto pardavimu arba kitomis teisėmis į nekilnojamąjį turtą, išskyrus nuomą ir darbus, susijusiais su nekilnojamuoju turtu;
 - b) sudarytoms naudojant prekybos automatus arba automatizuotose prekybos vietose;
 - c) sudarytoms su telekomunikacijų operatoriais, jų reikmėms naudojant viešus taksofonus;
 - d) dėl maisto produktų ar gėrimų tiekimo, dažnai ir reguliariai sudaromoms su prekiautoju netoli jo prekybai skirtų patalpų.
2. 8–19 straipsniai netaikomi ne prekybai skirtose patalpose sudarytoms sutartims, susijusioms su:
- a) draudimu,
 - b) finansinėmis paslaugomis, kurių kaina priklauso nuo prekiautojo nevaldomų finansų rinkos svyravimų, kurie gali kilti per sutarties atsisakymo laikotarpį, kaip apibrėžta Direktyvos 2002/65/EB¹⁶ 6 straipsnio 2 dalies a punkte, ir
 - c) kreditais, kuriems taikoma Direktyva 2008/48/EB.
3. 8–19 straipsniai netaikomi nuotolinės prekybos sutartims dėl apgyvendinimo, transporto, automobilių nuomos, viešojo maitinimo ar laisvalaikio paslaugų, jei jose nustatyta konkreti paslaugų vykdymo data ar laikotarpis.

IV skyrius

Kitos pardavimo sutartyse numatytos vartotojų teisės

21 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis skyrius taikomas pardavimo sutartims. Nepažeidžiant 24 straipsnio 5 dalies, jei sutartis yra mišrios paskirties ir apima tiek prekes, tiek paslaugas, šis skyrius taikomas tik prekėms.
2. Šis skyrius taip pat taikomas prekių, kurios bus pagamintos ar surinktos ateityje, tiekimo sutartims.
3. Šis skyrius netaikomas atsarginėms dalims, prekiautojo pakeistoms šalinant prekių neatitikimą remontu pagal 26 straipsnį.
4. Valstybės narės gali nuspręsti netaikyti šio skyriaus naudotų prekių pardavimo viešuosiuose aukcionuose sutartims.

¹⁶ OL L 271, 2002 10 9, p. 16.

22 straipsnis
Pristatymas

1. Išskyrus tuos atvejus, kai šalys susitaria kitaip, prekytojas pristato prekes, fiziškai perduodamas jas vartotojui ar vartotojo nurodytai trečiajai šaliai, išskyrus vežėją, ne vėliau kaip per trisdešimt dienų nuo sutarties sudarymo.
2. Jei prekytojas neįvykdė savo prievolės pristatyti prekes, vartotojas turi teisę per septynias dienas nuo 1 dalyje nurodytos pristatymo dienos susigrąžinti visą sumokėtą sumą.

23 straipsnis
Rizikos perdavimas

1. Prekių praradimo ar gedimo rizika perduodama vartotojui, kai jis ar jo nurodyta trečioji šalis, išskyrus vežėją, fiziškai gauna prekes.
2. Vartotojas prisiima 1 dalyje nurodytą riziką šalių sutartu prekių pristatymo metu, jei vartotojas ar jo nurodyta trečioji šalis, išskyrus vežėją, nesiėmė reikiamų veiksmų prekėms fiziškai gauti.

24 straipsnis
Atitikimas sutarčiai

1. Prekytojas pristato pardavimo sutartį atitinkančias prekes.
2. Manoma, kad pristatytos prekės atitinka sutartį, jei jos tenkina šiuos reikalavimus:
 - a) prekės atitinka prekytojo pateiktą aprašymą ir joms būdingos tokios pat ypatybės kaip ir prekėms, kurias prekytojas pateikė vartotojui kaip pavyzdį ar modelį;
 - b) prekės yra tinkamos bet kokiai konkrečiai paskirčiai, dėl kurios jos yra reikalingos vartotojui ir apie kurią jis sudarydamas sutartį pranešė prekytojui, o prekytojas su ja sutiko;
 - c) prekės yra tinkamos paskirčiai, kuriai paprastai naudojamos tokio paties pobūdžio prekės, arba
 - d) jų kokybė ir eksploatacija atitinka įprastus tokio paties pobūdžio prekių kokybę ir veikimą, ir kurių vartotojas gali pagrįstai tikėtis, atsižvelgdamas į tų prekių pobūdį ir į bet kokius prekytojo, gamintojo arba jo atstovo pateiktus viešus pareiškimus dėl konkrečių prekių ypatybių, ypač reklamoje arba etiketėje.
3. Taikant šį straipsnį laikoma, kad neatitikimo nėra, jeigu sudarydamas sutartį vartotojas žinojo arba pagrįstai turėjo žinoti apie neatitikimą, arba jeigu neatitikimas atsirado dėl vartotojo pateiktos medžiagos.
4. Prekytojo neįpareigoja 2 dalies d punkte nurodyti vieši pareiškimai, jeigu jis įrodo, kad:
 - a) jis nežinojo ir pagrįstai negalėjo žinoti apie atitinkamą pareiškimą;
 - b) sudarant sutartį pareiškimas buvo ištaisytas;
 - c) sprendimui pirkti prekes pareiškimas negalėjo turėti įtakos.

5. Jeigu įrengimas yra prekių pardavimo sutarties dalis ir prekės įrengimo darbus atliko pardavėjas arba tai atlikta jo atsakomybe, bet koks dėl neteisingo įrengimo atsiradęs neatitikimas prilyginamas prekių neatitikimui. Ši nuostata taip pat taikoma, jei prekių, skirtų vartotojui įrengti, įrengimo darbus atlieka pats vartotojas, o neteisingo įrengimo priežastis yra įrengimo nurodymų trūkumai.

25 straipsnis

Juridinės teisės. Atsakomybė dėl neatitikimo

Prekiautojas atsakingas vartotojui už bet kokį neatitikimą, jei prekė neatitinka sutarties sąlygų tuo metu, kai rizika perduodama vartotojui.

26 straipsnis

Neatitikimo ištaisymo priemonės

1. Kaip nustatyta 2–5 dalyse, jei prekės neatitinka sutarties, vartotojas turi teisę reikalauti, kad:
 - a) neatitikimas būtų ištaisytas, pataisius prekę arba ją pakeitus,
 - b) prekės kaina būtų sumažinta,
 - c) sutartis būtų nutraukta.
2. Prekiautojas ištaiso neatitikimą, pasirinkdamas pataisyti prekę ar ją pakeisti.
3. Jei prekiautojas įrodo, kad ištaisius neatitikimą pataisiant ar pakeičiant prekę, bus pažeidžiami teisės aktai ar tai yra neįmanoma arba reikalauja neproporcingų prekiautojo pastangų, vartotojas gali pasirinkti – sutikti su sumažinta prekės kaina arba nutraukti sutartį. Prekiautojo pastangos būtų neproporcingos, jei jis dėl to patirtų išlaidų, kurios, palyginti su sumažinta kaina ar nutraukta sutartimi, pernelyg didelės, atsižvelgiant į prekių vertę, jei jos atitiktų sutartį, ir į neatitikimo svarbą.

Vartotojas gali nutraukti sutartį tik jei neatitikimas nėra nedidelis.
4. Vartotojas gali pasirinkti bet kokią 1 dalyje nurodytą priemonę, jei susiklosto viena iš toliau nurodytų padėčių:
 - a) prekiautojas netiesiogiai ar tiesiogiai atsisakė ištaisyti neatitikimą;
 - b) prekiautojas per pagrįstą laikotarpį neištaisė neatitikimo;
 - c) prekiautojas bandė ištaisyti neatitikimą, sukeldamas vartotojui didelių nepatogumų;
 - d) per trumpą laiką pakartotinai pasireiškė tas pats trūkumas.
5. Didelis nepatogumas vartotojui ir pagrįstas laikotarpis, per kurį prekiautojas gali ištaisyti neatitikimą, vertinami, atsižvelgiant į prekių pobūdį ir paskirtį, kuriai vartotojas įsigijo prekes, kaip nustatyta 24 straipsnio 2 dalies b punkte.

27 straipsnis

Išlaidos ir žala

1. Vartotojas turi teisę reikalauti, kad prekių neatitikimas būtų ištaisytas nemokamai.

2. Nepažeisdamas šio skyriaus nuostatų, vartotojas gali reikalauti atlyginti nuostolius, patirtus dėl to, kad neatitikimas nebuvo ištaisytas, kaip nustatyta 26 straipsnyje.

28 straipsnis
Terminai ir įrodinėjimo pareiga

1. Prekiautojas yra atsakingas pagal 25 straipsnį, kai neatitikimas išaiškėja per dvejus metus nuo rizikos perdavimo vartotojui.
2. Jei prekiautojas ištaiso neatitikimą, pakeisdamas prekę, jis yra atsakingas pagal 25 straipsnį, jei neatitikimas išaiškėja per dvejus metus nuo tada, kai vartotojas ar jo nurodyta trečioji šalis fiziškai gauna pakeistą prekę.
3. Prekiautojas ir vartotojas gali susitarti dėl trumpesnio atsakomybės už naudotas prekes laikotarpio, tačiau jis negali būti trumpesnis nei vieneri metai.
4. Norėdamas pasinaudoti 25 straipsnyje numatytais teisėmis, vartotojas praneša prekiautojui apie neatitikimą per du mėnesius nuo tos dienos, kai jis tokį neatitikimą nustatė.
5. Jeigu neįrodyta kitaip, bet koks neatitikimas, išaiškėjęs per šešis mėnesius nuo rizikos perdavimo vartotojui, laikomas egzistavusiu pateikimo metu, išskyrus tuos atvejus, kai ši prielaida yra nesuderinama su prekių pobūdžiu arba su neatitikimo pobūdžiu.

29 straipsnis
Garantijos

1. Laiduotojas privalo laikytis garantijos nuostatų, vadovaudamasis garantijos dokumente nustatytais sąlygomis. Jei garantijos dokumento nėra, garantijos nuostatų privaloma laikytis, vadovaujantis reklamoje numatytos garantijos sąlygomis.
2. Garantijos dokumentas rengiamas aiškia, suprantama kalba ir yra įskaitomas. Pateikiama tokia informacija:
 - a) 26 straipsnyje nurodytos juridinės vartotojo teisės, be to, aiškiai nurodoma, kad garantija neturi įtakos šioms teisėms;
 - b) garantijos turinys ir pretenzijų teikimo sąlygos, būtent – laikotarpis, teritorija, kurioje taikoma ši garantija, ir laiduotojo pavadinimas (vardas, pavardė) bei adresas;
 - c) nepažeidžiant 32 ir 35 straipsnių ir III priedo 1 dalies j punkto, nurodoma, jei taikytina, kad garantija neperduodama pirkėjui, įsigyjančiam prekę iš vartotojo.
3. Vartotojui pareikalavus, prekiautojas pateikia garantijos dokumentą patvariojoje laikmenoje.
4. Neatitikimas 2 ar 3 dalims neturi įtakos garantijos galiojimui.

V skyrius

Vartotojų teisės, susijusios su sutarčių sąlygomis

30 straipsnis *Taikymo sritis*

1. Šis skyrius taikomas prekiautojo ar trečiosios šalies sutarčių iš anksto parengtoms sąlygoms, su kuriomis vartotojas sutinka, neturėdamas galimybės paveikti jų turinio, visų pirma kai tokios sutarčių sąlygos yra iš anksto parengtos standartinės sutarties dalis.
2. Tai, kad vartotojas galėjo paveikti tam tikrus sutarties sąlygos aspektus ar konkrečią sąlygą, nereiškia, kad šis skyrius netaikomas kitoms sutarties sąlygoms, kurios yra tos sutarties dalis.
3. Šis skyrius netaikomas sutarties sąlygoms, atitinkančioms privalomas įstatymines ar reglamentavimo nuostatas, suderintas su Bendrijos teise ir tarptautinių konvencijų, kurių šalimis yra Bendrija ar valstybės narės, nuostatomis ar principais.

31 straipsnis *Sutarčių sąlygų skaidrumo reikalavimai*

1. Sutarčių sąlygos parengiamos aiškia, suprantama kalba ir yra įskaitomos.
2. Sutarties sąlygos pateikiamos vartotojui taip, kad jis tikrai galėtų su jomis susipažinti prieš pasirašydamas sutartį, tinkamai atsižvelgiant į naudojamas ryšio priemones.
3. Prekiautojas stengiasi gauti aiškų vartotojo sutikimą dėl kiekvieno mokėjimo, kuris turėtų būti atliktas papildomai prie prekiautojo atlygio, numatyto už pagrindinės sutartinės prievolės vykdymą. Jei prekiautojas negauna aiškaus vartotojo sutikimo, bet daro tokią išvadą, pasirinkdamas numatytąsias galimybes, su kuriomis vartotojas turi nesutikti, norėdamas išvengti papildomo mokėjimo, vartotojas turi teisę tokį mokėjimą susigražinti.
4. Valstybės narės nenustato jokių formos reikalavimų, keliamų sutarties sąlygų išraiškos ar pateikimo vartotojui būdams.

32 straipsnis *Bendrieji principai*

1. Jei sutarties sąlyga neįtraukta į II ar III priedus, valstybės narės užtikrina, kad ji būtų laikoma nesąžininga, jeigu pažeidžiant sąžiningumo reikalavimą dėl jos vartotojo nenaudai atsiranda didelis neatitikimas tarp sutartimi numatytų šalių teisių ir prievolių.
2. Nepažeidžiant 34 ir 38 straipsnių, sutarties sąlygos nesąžiningumas vertinamas, atsižvelgiant į produktą, dėl kurių buvo sudaryta sutartis, pobūdį, ir sutarties sudarymo metu nurodant visas sutarties sudarymo aplinkybes ir visas kitas tos sutarties arba kitos sutarties, nuo kurios ji priklauso, sąlygas. Vertindama sutarties sąlygos sąžiningumą kompetentinga nacionalinė valdžios institucija taip pat atsižvelgia į tai, kaip sutartis parengta ir prekiautojo pateikta vartotojui, kaip nustatyta 31 straipsnyje.

- 1 ir 2 dalys netaikomos vertinant sutarties dalyką ar numatyto atlygio už pagrindines prekiautojo sutartines prievoles tinkamumą, jei prekiautojas visiškai laikosi 31 straipsnio nuostatų.

*33 straipsnis
Įrodinėjimo pareiga*

Jeigu prekiautojas tvirtina, kad dėl sutarties sąlygos buvo atskirai derėtasi, įrodinėjimo pareiga tenka jam.

*34 straipsnis
Sąlygos, kurios visais atvejais laikomos nesąžiningomis*

Valstybės narės užtikrina, kad II priede pateiktame sąraše išvardytos sąlygos būtų laikomos nesąžiningomis visais atvejais. Šis sutarties sąlygų sąrašas taikomas visose valstybėse narėse ir jį galima iš dalies keisti tik pagal 39 straipsnio 2 dalį ir 40 straipsnį.

*35 straipsnis
Sąlygos, kurios laikomos nesąžiningomis*

Valstybės narės užtikrina, kad III priedo 1 punkte pateiktame sąraše išvardytos sąlygos būtų laikomos nesąžiningomis, išskyrus tuos atvejus, kai prekiautojas įrodo, kad šios sutarties sąlygos sąžiningos pagal 32 straipsnį. Šis sutarties sąlygų sąrašas taikomas visose valstybėse narėse ir jį galima iš dalies keisti tik pagal 39 straipsnio 2 dalį ir 40 straipsnį.

*36 straipsnis
Sąlygų aiškinimas*

1. Jeigu abejojama dėl sąlygos prasmės, aiškinama vartotojo naudai.
2. Šis straipsnis netaikomas įgyvendinant 38 straipsnio 2 dalyje nustatytas procedūras.

*37 straipsnis
Nesąžiningų sutarties sąlygų poveikis*

Nesąžiningos sutarties sąlygos vartotojui neprivalomos. Sutartis privaloma šalims, jei ji gali galioti, išbraukus nesąžiningas sąlygas.

*38 straipsnis
Nuostatų vykdymas, susijęs su nesąžiningomis sutarties sąlygomis*

1. Valstybės narės užtikrina, kad siekiant apsaugoti vartotojų ir konkurentų interesus, būtų nustatytos pakankamos ir veiksmingos priemonės, užkertančios kelią nuolat nustatyti nesąžiningas sąlygas vartotojų ir prekiautojų sutartyse.
2. Visų pirma, asmenys ar organizacijos, kurių teisėti interesai, numatyti nacionaliniuose teisės aktuose, apima vartotojų apsaugą, gali kreiptis į teismus ar administracines institucijas, kad šios nuspręstų, ar bendros paskirties sutarties sąlygos yra nesąžiningos.

3. Valstybės narės sudaro teismams ar administracinėms institucijoms sąlygas taikyti tinkamas ir veiksmingas priemones, užkertančias kelią toliau taikyti nesąžiningomis pripažintas sąlygas.
4. Valstybės narės užtikrina, kad 2 ir 3 dalyse minėtus teisinius veiksmus būtų galima vykdyti atskirai arba kartu, atsižvelgiant į nacionalinę procesinę teisę, prieš kelis to paties ekonomikos sektoriaus prekiautojus arba jų asociacijas, kurios taiko arba rekomenduoja taikyti tas pačias bendrąsias sutarčių sąlygas arba panašias sąlygas.

39 straipsnis
2 ir 3 prieduose pateiktų sąlygų persvarstymas

1. Valstybės narės praneša Komisijai apie sąlygas, kurias kompetentingos nacionalinės valdžios institucijos pripažino nesąžiningomis ir kurios, jų nuomone, svarbios, norint iš dalies keisti šią direktyvą, kaip nustatyta 2 dalyje.
2. Atsižvelgdama į pagal 1 dalį gautą informaciją, Komisija iš dalies keičia II ir III priedus. Tokios priemonės, skirtos šios direktyvos neesminėms nuostatomis iš dalies keisti, priimamos laikantis 40 straipsnio 2 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

VI skyrius

Bendrosios nuostatos

40 straipsnis
Komitetas

1. Komisijai padeda Nesąžiningų sąlygų vartotojų sutartyse komitetas (toliau – Komitetas).
2. Darant nuorodą į šią dalį, taikomos Sprendimo 1999/468/EB¹⁷ 5a straipsnio 1–4 dalys ir 7 straipsnis, atsižvelgiant į to sprendimo 8 straipsnio nuostatas.

41 straipsnis
Vykdymas

1. Valstybės narės užtikrina, kad būtų priimtos tinkamos ir veiksmingos priemonės šios direktyvos nuostatų laikymuisi užtikrinti.
2. Šio straipsnio 1 dalyje minimos priemonės apima nuostatas, kurių pagrindu viena ar daugiau iš toliau nurodytų institucijų, kaip numatyta nacionaliniuose teisės aktuose, gali imtis nacionaliniuose teisės aktuose numatytų veiksmų teismuose arba kompetentingose administracinėse institucijose, kad užtikrintų nacionalinių šios direktyvos įgyvendinimo nuostatų taikymą:
 - a) viešosios įstaigos ar jų atstovai;
 - b) vartotojų organizacijos, kurių teisėti interesai apima vartotojų apsaugą;

¹⁷ OL L 184, 1999 7 17, p. 23. Sprendimas su pakeitimais, padarytais Sprendimu 2006/512/EB (OL L 200, 2006 7 22, p. 11).

- c) profesinės organizacijos, turinčios teisėtų interesų imtis veiksmų.

42 straipsnis

Nuobaudos

1. Valstybės narės nustato taisykles dėl nuobaudų, taikytinų už pagal šią direktyvą priimtų nacionalinių nuostatų pažeidimus, ir imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad jos būtų įgyvendinamos. Numatytos nuobaudos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios.
2. Valstybės narės praneša Komisijai apie šias nuostatas vėliausiai iki 46 straipsnyje nurodytos datos ir nedelsdamos praneša apie vėlesnius šių nuostatų pakeitimus.

43 straipsnis

Privalomasis direktyvos pobūdis

Jei sutarčiai taikomas valstybės narės teisės aktas, vartotojai negali atsisakyti šia direktyva jiems suteiktų teisių.

44 straipsnis

Informacija

Valstybės narės imasi tinkamų priemonių pranešti vartotojams apie nuostatas, kuriomis ši direktyva perkeliama į nacionalinę teisę ir, prireikus, skatina prekyautojus ir už kodeksus atsakingus subjektus informuoti vartotojus apie atitinkamus elgesio kodeksus.

45 straipsnis

Neužsakytų prekių ar paslaugų pardavinėjimas

Jei vartotojams parduodamos neužsakytos prekės ir paslaugos, kas yra draudžiama Direktyvos 2005/29/EB 5 straipsnio 5 dalimi ir I priedo 29 punktu, jie atleidžiami nuo bet kokių prievolių. Jeigu vartotojas, gavęs neužsakytas prekes, neatsako prekyautojui, tai nereiškia, kad jis sutinka jas pirkti.

46 straipsnis

Nuostatų perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės ne vėliau kaip iki [aštuoniolika mėnesių nuo įsigaliojimo] priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus šiai direktyvai įgyvendinti. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų nuostatų tekstus ir tų nuostatų bei šios direktyvos atitikties lentelę.

Jos taiko šias nuostatas nuo [dveji metai nuo įsigaliojimo].

Valstybės narės, priimdamos šias nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės Komisijai pateikia šios direktyvos taikymo srityje priimtų pagrindinių nacionalinės teisės aktų nuostatų tekstus.

VII skyrius

Baigiamosios nuostatos

47 straipsnis

Panaikinimai

Direktyvos 85/577/EEB, 93/13/EEB ir 97/7/EB bei Direktyvą 1999/44/EB, su pakeitimais, padarytais IV priede išvardytomis direktyvomis, panaikinamos.

Nuorodos į panaikintas direktyvas laikomos nuorodomis į šią direktyvą ir suprantamos pagal V priede pateiktą atitikties lentelę.

48 straipsnis

Persvarstymas

Komisija peržiūri šią direktyvą ir pateikia ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai ne vėliau kaip [įrašyti datą, nurodytą 46 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje, pridėjus penkerius metus].

Jei reikia, ji teikia direktyvos atnaujinimo pasiūlymus, atsižvelgdama į pokyčius šioje srityje. Komisija gali prašyti valstybių narių pateikti informacijos.

49 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

50 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas

Tarybos vardu
Pirmininkas

I PRIEDAS
INFORMACIJA APIE NAUDOJIMĄSI SUTARTIES ATSIKAIMYMO TEISE

A. Informacija, kurią reikia nurodyti atsikaimymo blanke

1. Prekiautojo, kuriam turi būti siunčiamas atsikaimymo blankas, pavardė, geografinis adresas ir e. pašto adresas.
2. Pranešimas, kuriame nurodoma, kad vartotojas turi teisę atsikaimyti sutarties ir kad šia teise galima pasinaudoti 1 dalyje nurodytam prekiautojui patvariojoje laikmenoje nusiuntus toliau nurodytą atsikaimymo blanką:
 - a) ne prekybai skirtose patalpose sudarytų sutarčių atveju – per keturiolika dienų nuo pasirašymo užsakymo blanke;
 - b) nuotolinės prekybos sutarčių atveju – per keturiolika dienų nuo tada, kai vartotojas ar vartotojo nurodyta trečioji šalis, išskyrus vežėją, fiziškai gauna prekes;
 - c) nuotolinės prekybos paslaugomis atveju:
 - per keturiolika dienų nuo sutarties sudarymo, jei vartotojas nėra iš anksto davęs aiškaus sutikimo sutartį pradėti vykdyti prieš pasibaigiant šiam keturiolikos dienų laikotarpiui;
 - per laikotarpį, kuris baigiasi, kai sutartis pradedama vykdyti, jei vartotojas iš anksto davė aiškų sutikimą sutartį pradėti vykdyti prieš pasibaigiant šiam keturiolikos dienų laikotarpiui.
3. Visų pardavimo sutarčių atveju – pranešimas, kuriuo vartotojas informuojamas apie prekių grąžinimo prekiautojui terminus ir sąlygas bei kompensavimo sąlygas vadovaujantis 16 straipsniu ir 17 straipsnio 2 dalimi.
4. Internetu sudarytų nuotolinės prekybos sutarčių atveju – pranešimas, kad vartotojas gali užpildyti standartinį atsikaimymo blanką ir jį pateikti prekiautojo interneto svetainėje ir kad prekiautojas nedelsdamas elektroniniu paštu patvirtins vartotojui gavęs tokį sutarties atsikaimymą.
5. Pranešimas, kad vartotojas gali naudoti B dalyje pateiktą atsikaimymo blanką.

B. Atsikaimymo blanko pavyzdys

(šį blanką pildyti ir grąžinti tik tada, jei norite atsikaimyti sutarties)

- Kam:
- Aš/Mes* pranešu (-ame), kad atsikaimau (-ome) toliau išvardytų prekių pardavimo*/toliau nurodytos paslaugos teikimo* sutarties
- Užsakytos*/gautos*
- Vartotojo (-ų) vardas, pavardė

- Vartotojo (-ų) adresas
- Vartotojo (-ų) parašas (-ai) (tik jei pateikiama ranka užpildyta forma)
- Data

*Išbraukti, kas nereikalinga.

II PRIEDAS

SUTARČIU SĄLYGOS, KURIOS VISAIS ATVEJAIS LAIKOMOS NESĄŽININGOMIS

Sutarčių sąlygos, kuriomis siekiama toliau išvardytų tikslų arba poveikio, visais atvejais laikomos nesąžiningomis:

- a) panaikinti arba apriboti prekiautojo atsakomybę vartotojo mirties ar sužalojimo, kurių priežastis – prekiautojo veiksmai arba neveikimas, atveju;
- b) riboti prekiautojo pareigą pripažinti jo atstovų prisiimtus įsipareigojimus arba nustatyti savo įsipareigojimus taip, kad jie būtų priklausomi nuo tam tikros tik nuo prekiautojo priklausančios sąlygos laikymosi;
- c) panaikinti arba trukdyti vartotojo teisei pareikšti ieškinį arba naudotis bet kuria kita teisinės apsaugos priemone, ypač reikalaujant, kad vartotojas ginčus pavestų spręsti išskirtinai arbitražui, kuriam nėra taikomos teisinės nuostatos;
- d) nederamai riboti vartotojo turimus įrodymus arba nustatyti jam pareigą įrodyti, nors pagal taikytinus teisės aktus ši pareiga turėtų tekti prekiautojui;
- e) suteikti prekiautojui teisę nustatyti, ar pateiktos prekės ar suteiktos paslaugos atitinka sutartį, arba suteikti prekiautojui išskirtinę teisę savaip aiškinti bet kurią sutarties sąlygą.

III PRIEDAS

SUTARČIŲ SALYGOS, KURIOS LAIKOMOS NESĄŽININGOMIS

1. Sutarčių sąlygos, kuriomis siekiama toliau išvardytų tikslų arba poveikio, laikomos nesąžiningomis:
 - a) panaikinti arba riboti vartotojo juridines teises prekiautojo arba kitos šalies atžvilgiu tuo atveju, jei prekiautojas visiškai arba iš dalies nevykdo bet kurių sutartinių įsipareigojimų arba juos vykdo netinkamai, įskaitant vartotojo teises skolą prekiautojui kompensuoti pretenzija, kurią vartotojas gali turėti prekiautojui;
 - b) leisti prekiautojui sulaikyti vartotojo mokėjimą, jei vartotojas nesudaro arba nevykdo sutarties, nesuteikiant vartotojui teisės gauti tokio paties dydžio kompensaciją, jei prekiautojas nesudaro arba nevykdo sutarties;
 - c) reikalauti, kad įsipareigojimo neįvykdęs vartotojas padengtų nuostolius, kurie yra daug didesni už prekiautojo patirtą žalą;
 - d) leisti prekiautojui bet kuriuo metu nutraukti sutartį, jei tokia teisė nesuteikiama vartotojui;
 - e) suteikti prekiautojui teisę nutraukti neterminuotą sutartį tinkamai apie tai nepranešus, išskyrus atvejus, kai vartotojas padaro rimtą sutarties pažeidimą;
 - f) automatiškai atnaujinti terminuotą sutartį, jei vartotojas nenurodo kitaip ir turi pateikti išankstinį pranešimą dėl sutarties nutraukimo kiekvieno sutarties atnaujinimo laikotarpio pabaigoje;
 - g) leisti prekiautojui didinti su vartotoju sutartą kainą, jei sutartis sudaryta nesuteikiant vartotojui teisės nutraukti sutartį;
 - h) įpareigoti vartotoją vykdyti visus įsipareigojimus, jei prekiautojas savo įsipareigojimų nevykdė;
 - i) suteikti prekiautojui galimybę perduoti sutartinius įsipareigojimus be vartotojo sutikimo;
 - j) varžyti vartotojo teisę perparduoti prekes ribojant prekiautojo suteiktą garantijos perdavimą;
 - k) suteikti prekiautojui teisę vienašališkai keisti sutarties sąlygas, įskaitant produkto arba paslaugos ypatybes;
 - l) vienašališkai iš dalies keisti sutarties sąlygas, vartotojui pateiktas patvariojoje laikmenoje sutarties internete sąlygomis, su kuriomis vartotojas nesutiko.
2. 1 punkto e papunktis netaikomas sąlygoms, kuriomis finansinės paslaugos teikėjas pasilieka sau teisę vienašališkai nutraukti neterminuotą sutartį apie tai nepranešęs, jei teikėjas turi kitai sutarties šaliai ar šalims apie tai pranešti nedelsdamas.
3. 1 punkto g papunktis netaikomas:
 - a) sandoriams dėl perleidžiamų vertybinių popierių, finansinių priemonių ir kitų produktų ar paslaugų, kai kaina yra susieta su vertybinių popierių biržoje kotiruojamų kainų ar indeksų arba finansinės rinkos kurso svyravimais, kurių prekiautojas nekontroliuoja;

- b) sutartims dėl užsienio valiutos ir kelionės čekių pirkimo ar pardavimo arba dėl tarptautinių piniginių perlaidų užsienio valiuta;
- c) kainų indeksavimo sąlygoms, kai tai yra teisėta, su sąlyga, kad aiškiai apibūdinamas metodas, pagal kurį kainos kinta.

4. 1 punkto k papunktis netaikomas:

- a) sąlygoms, pagal kurias finansinių paslaugų teikėjas pasilieka teisę nepranešęs keisti vartotojo mokamą arba pastarajam mokamą palūkanų normą arba mokesčių už kitas finansines paslaugas sumą, esant pakankamai priešasčiai su sąlyga, kad reikalaujama, jog teikėjas kuo anksčiau apie tai praneša kitai sutarties šaliai arba šalims, ir kad pastarieji yra laisvi tuoj pat nutraukti sutartį.
- b) sandoriams dėl perleidžiamų vertybinių popierių, finansinių priemonių ir kitų produktų ar paslaugų, kai kaina yra susieta su vertybinių popierių biržoje kotiruojamų kainų ar indeksų arba finansinės rinkos kurso svyravimais, kurių prekiautojas nekontroliuoja;
- c) sutartims dėl užsienio valiutos ir kelionės čekių pirkimo ar pardavimo arba dėl tarptautinių piniginių perlaidų užsienio valiuta;
- d) sąlygoms, pagal kurias prekiautojas pasilieka teisę vienašališkai keisti neterminuotos sutarties sąlygas, jei reikalaujama, kad jis informuotų vartotoją tinkamai apie tai pranešdamas, o vartotojas būtų laisvas nutraukti sutartį.

IV PRIEDAS
Panaikinamos direktyvos ir jų vėlesni pakeitimai
(nurodyti 47 straipsnyje)

1985 m. gruodžio 20 d. Tarybos Direktyva OL L 372, 1985 12 31, p. 31.
dėl vartotojų apsaugos, susijusios su
sutartimis, sudarytomis ne prekybai skirtose
patalpose

1993 m. balandžio 5 d. Tarybos OL L 95, 1993 4 21, p. 29.
direktyva 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų
sutartyse su vartotojais.

Europos Parlamento ir Tarybos OL L 144, 1997 6 4, p. 19.
direktyva 97/7/EB

Europos Parlamento ir Tarybos OL L 271, 2002 10 9, p. 16.
direktyva 2002/65/EB

Europos Parlamento ir Tarybos OL L 149, 2005 6 11, p. 29.
direktyva 2005/29/EB

2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/64/EB OL L 319, 2007 12 5, p. 1.

Europos Parlamento ir Tarybos OL L 171, 1999 7 7, p. 12.
direktyva 1999/44/EB

V PRIEDAS

ATITIKTIES LENTELE

Buvusioji 1985 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyvos 85/577/EEB dėl vartotojų apsaugos, susijusios su sutartimis, sudarytomis ne prekybai skirtose patalpose, numeracija.	Buvusioji Direktyvos 1993/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais numeracija.	Buvusioji 1997 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1997/7/EB dėl vartotojų apsaugos, susijusios su nuotolinės prekybos sutartimis, numeracija.	Buvusioji Direktyvos 1999/44/EB dėl vartojimo prekių pardavimo ir susijusių garantijų tam tikrų aspektų numeracija.	Naujoji šios direktyvos numeracija
1 straipsnis ¹⁸				
	1 straipsnio 1 dalis ¹⁹			
	1 straipsnio 2 dalis (pakeista)			30 straipsnio 3 dalis
		1 straipsnis ²⁰		
			1 straipsnio 1 dalis ²¹	
			1 straipsnio 2 dalies a punktas (pakeistas)	2 straipsnio 1 punktas
			1 straipsnio 2 dalies b punktas ²²	2 straipsnio 4 punktas
				21 straipsnio 3 dalis
			1 straipsnio 2 dalies c punktas	2 straipsnio 2 punktas

¹⁸ Iš esmės pakeistas 3 straipsniu ir 8 straipsniu, siejant su 2 straipsnio 8 punktu.

¹⁹ Iš esmės pakeista 1 straipsniu.

²⁰ Iš esmės pakeista 1 straipsniu.

²¹ Iš esmės pakeista 1 straipsniu.

²² Iš esmės pakeistas 21 straipsnio 4 dalimi.

Buvusioji 1985 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyvos 85/577/EEB dėl vartotojų apsaugos, susijusios su sutartimis, sudarytomis ne prekybai skirtose patalpose, numeracija.	Buvusioji Direktyvos 1993/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais numeracija.	Buvusioji 1997 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1997/7/EB dėl vartotojų apsaugos, susijusios su nuotolinės prekybos sutartimis, numeracija.	Buvusioji Direktyvos 1999/44/EB dėl vartojimo prekių pardavimo ir susijusių garantijų tam tikrų aspektų numeracija.	Naujoji šios direktyvos numeracija
			1 straipsnio 2 dalies d punktas	2 straipsnio 18 punktas
			1 straipsnio 2 dalies e punktas (pakeistas)	2 straipsnio 19 punktas
			1 straipsnio 2 dalies f punktas	Išbraukta
			1 straipsnio 3 dalis (pakeista)	21 straipsnio 4 dalis
			1 straipsnio 4 dalis	21 straipsnio 2 dalis
2 straipsnis (pakeistas)				2 straipsnio 1 punktas
				2 straipsnio 2 punktas
	2 straipsnio a punktas			Išbraukta
	2 straipsnio b punktas (pakeistas)			2 straipsnio 1 punktas
	2 straipsnio c punktas (pakeistas)			2 straipsnio 2 punktas
		2 straipsnio 1 dalis (pakeista)		2 straipsnio 6 punktas
		2 straipsnio 2 dalis (pakeista)		2 straipsnio 1 punktas

Buvusioji 1985 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyvos 85/577/EEB dėl vartotojų apsaugos, susijusios su sutartimis, sudarytomis ne prekybai skirtose patalpose, numeracija.	Buvusioji Direktyvos 1993/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais numeracija.	Buvusioji 1997 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1997/7/EB dėl vartotojų apsaugos, susijusios su nuotolinės prekybos sutartimis, numeracija.	Buvusioji Direktyvos 1999/44/EB dėl vartojimo prekių pardavimo ir susijusių garantijų tam tikrų aspektų numeracija.	Naujoji šios direktyvos numeracija
		2 straipsnio 3 dalis (pakeista)		2 straipsnio 2 punktas
		2 straipsnio 4 dalies pirmas sakiny (pakeistas)		2 straipsnio 7 punktas
		2 straipsnio 4 dalies antras sakiny		Išbraukta
		2 straipsnio 5 dalis		Išbraukta
			2 straipsnio 1 dalis	24 straipsnio 1 dalis
				22 straipsnis
			2 straipsnio 2 dalis	24 straipsnio 2 dalis
			2 straipsnio 3 dalis	24 straipsnio 3 dalis
			2 straipsnio 4 dalis	24 straipsnio 4 dalis
			2 straipsnio 5 dalis	24 straipsnio 5 dalis
3 straipsnio 1 dalis				Išbraukta

Buvusioji 1985 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyvos 85/577/EEB dėl vartotojų apsaugos, susijusios su sutartimis, sudarytomis ne prekybai skirtose patalpose, numeracija.	Buvusioji Direktyvos 1993/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais numeracija.	Buvusioji 1997 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1997/7/EB dėl vartotojų apsaugos, susijusios su nuotolinės prekybos sutartimis, numeracija.	Buvusioji Direktyvos 1999/44/EB dėl vartojimo prekių pardavimo ir susijusių garantijų tam tikrų aspektų numeracija.	Naujoji šios direktyvos numeracija
3 straipsnio 2 dalies a punktas (pakeistas)				20 straipsnio 1 dalies a punktas
3 straipsnio 2 dalies b punktas (pakeistas)				20 straipsnio 1 dalies d punktas
3 straipsnio 2 dalies c punktas (pakeistas)				12 straipsnio 2 dalis
3 straipsnio 2 dalies d punktas				20 straipsnio 2 dalies a punktas
3 straipsnio 2 dalies e punktas				20 straipsnio 2 dalies b punktas
3 straipsnio 3 dalis ²³				
	3 straipsnio 1 dalis			32 straipsnio 1 dalis ²⁴
	3 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa (pakeista)			30 straipsnio 1 dalis

²³ Iš esmės pakeistas 3 straipsniu ir 8 straipsniu, siejant su 2 straipsnio 8 punktu.

²⁴ Sietina su 30 straipsnio 1 dalimi.

Buvusioji 1985 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyvos 85/577/EEB dėl vartotojų apsaugos, susijusios su sutartimis, sudarytomis ne prekybai skirtose patalpose, numeracija.	Buvusioji Direktyvos 1993/13/EEB dėl nesažiningų sąlygų sutartyse su vartotojais numeracija.	Buvusioji 1997 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1997/7/EB dėl vartotojų apsaugos, susijusios su nuotolinės prekybos sutartimis, numeracija.	Buvusioji Direktyvos 1999/44/EB dėl vartojimo prekių pardavimo ir susijusių garantijų tam tikrų aspektų numeracija.	Naujoji šios direktyvos numeracija
	3 straipsnio 2 dalies antra pastraipa			30 straipsnio 2 dalis
	3 straipsnio 2 dalies trečia pastraipa			33 straipsnis
	3 straipsnio 3 dalis (pakeista)			34 straipsnis
				35 straipsnis
		3 straipsnio 1 dalies pirma įtrauka (pakeista)		3 straipsnio 2 dalis
		3 straipsnio 1 dalies antra įtrauka		20 straipsnio 1 dalies b punktas
		3 straipsnio 1 dalies trečia įtrauka (pakeista)		20 straipsnio 1 dalies c punktas
		3 straipsnio 1 dalies ketvirta įtrauka (pakeista)		20 straipsnio 1 dalies a punktas

Buvusioji 1985 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyvos 85/577/EEB dėl vartotojų apsaugos, susijusios su sutartimis, sudarytomis ne prekybai skirtose patalpose, numeracija.	Buvusioji Direktyvos 1993/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais numeracija.	Buvusioji 1997 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1997/7/EB dėl vartotojų apsaugos, susijusios su nuotolinės prekybos sutartimis, numeracija.	Buvusioji Direktyvos 1999/44/EB dėl vartojimo prekių pardavimo ir susijusių garantijų tam tikrų aspektų numeracija.	Naujoji šios direktyvos numeracija
		3 straipsnio ²⁵ 1 dalies penkta įtrauka (pakeista)		
		3 straipsnio 2 dalies pirma įtrauka (pakeista)		20 straipsnio 1 dalies d punktas
		3 straipsnio 2 dalies antra įtrauka (pakeista)		20 straipsnio 3 dalis
			3 straipsnio 1 dalis (pakeista)	25 straipsnis
				23 straipsnis
			3 straipsnio 2 dalis (pakeista)	26 straipsnio 1 dalis
4 straipsnio pirmas sakiny (pakeistas)				9 straipsnis
4 straipsnio antras sakiny (pakeistas)				10 straipsnis
	4 straipsnio 1 dalis (pakeista)			32 straipsnio 2 dalis

²⁵

Iš dalies pakeista 19 straipsnio 1 dalies h punktu.

Buvusioji 1985 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyvos 85/577/EEB dėl vartotojų apsaugos, susijusios su sutartimis, sudarytomis ne prekybai skirtose patalpose, numeracija.	Buvusioji Direktyvos 1993/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais numeracija.	Buvusioji 1997 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1997/7/EB dėl vartotojų apsaugos, susijusios su nuotolinės prekybos sutartimis, numeracija.	Buvusioji Direktyvos 1999/44/EB dėl vartojimo prekių pardavimo ir susijusių garantijų tam tikrų aspektų numeracija.	Naujoji šios direktyvos numeracija
	4 straipsnio 2 dalis (pakeista)			32 straipsnio 3 dalis
		4 straipsnio 1 dalies a punktas (pakeistas)		5 straipsnio 1 dalies b punktas
		4 straipsnio 1 dalies b punktas (pakeistas)		5 straipsnio 1 dalies a punktas
		4 straipsnio 1 dalies c punktas (pakeistas)		5 straipsnio 1 dalies c punktas
		4 straipsnio 1 dalies d punktas (pakeistas)		5 straipsnio 1 dalies c punktas
		4 straipsnio 1 dalies e punktas (pakeistas)		9 straipsnio 1 dalies a punktas
5 straipsnio 1 dalis (pakeista)				12 straipsnis
				14 straipsnis
5 straipsnio 2 dalis (pakeista)				15 straipsnis
				16 straipsnis

Buvusioji 1985 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyvos 85/577/EEB dėl vartotojų apsaugos, susijusios su sutartimis, sudarytomis ne prekybai skirtose patalpose, numeracija.	Buvusioji Direktyvos 1993/13/EEB dėl nesažiningų sąlygų sutartyse su vartotojais numeracija.	Buvusioji 1997 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1997/7/EB dėl vartotojų apsaugos, susijusios su nuotolinės prekybos sutartimis, numeracija.	Buvusioji Direktyvos 1999/44/EB dėl vartojimo prekių pardavimo ir susijusių garantijų tam tikrų aspektų numeracija.	Naujoji šios direktyvos numeracija
				17 straipsnis
	5 straipsnio pirmas sakiny (pakeistas)			31 straipsnis
	5 straipsnio antras ir trečias sakiniai			36 straipsnis
6 straipsnis (pakeistas)				43 straipsnis
	6 straipsnio 1 dalis			37 straipsnis
	6 straipsnio 2 dalis			Išbraukta
7 straipsnis ²⁶				
	7 straipsnio 1 dalis			38 straipsnio 1 dalis
	7 straipsnio 2 dalis (pakeista)			38 straipsnio 2 dalis

²⁶ Iš esmės pakeista 16 ir 17 straipsniais.

Buvusioji Reglamento (EB) Nr. 2006/2004 dėl nacionalinių institucijų, atsakingų už vartotojų apsaugos teisės aktų vykdymą, bendradarbiavimo priedo numeracija	Interpretuojama kaip nuoroda į
2, 6, 8 ir 11 dalys	šią direktyvą

FINANSINĖ TEISĖS AKTO PASIŪLYMO PAŽYMA

1. PASIŪLYMO PAVADINIMAS:

Pasiūlymas dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl vartotojų sutartinių teisių

2. VALDYMO IR BIUDŽETO SUDARYMO PAGAL VEIKLOS RŪŠIS SISTEMA

Vartotojų politika

3. BIUDŽETO EILUTĖS

3.1. Biudžeto eilutės (veiklos eilutės ir atitinkamos techninės bei administracinės pagalbos eilutės (buvusios BA eilutės)) su pavadinimais:

XX0101: pareigūnų atlyginimai

XX010211: komiteto išlaidų apmokėjimas

3.2. Priemonės ir jos finansinio poveikio trukmė:

Nuo 2001 m. (t. y. n metai – 2011 m.), trukmė nenustatyta.

Šis biudžetas skirtas šioms Nesąžiningų sąlygų vartotojų sutartyse komiteto, kuris bus įsteigtas, kaip numatoma šioje direktyvoje, Parlamentui ir Tarybai ją priėmus, išlaidoms padengti:

1 administratorius (visos darbo dienos ekvivalentas) – 117 000 EUR (pagal specialiąsias gaires) komitologijos procedūrai remti.

Plenarinės sesijos, kurioje dalyvaus po vieną 27 valstybių narių atstovą, išlaidos. Numatyti 3 posėdžiai per metus (po 20 000 EUR). Dabartinę posėdžiams skirtą išlaidų sumą ir posėdžių dažnumą gali tekti keisti, atsižvelgiant į galutinę direktyvos versiją, kurią priims Taryba ir Parlamentas, ir į reikiamas komitologijos procedūras.

3.3. Biudžeto ypatybės:

Biudžeto eilutė	Išlaidų rūšis		Nauja	ELPA įnašas	Šalių kandidačių įnašai	Finansinės perspektyvos išlaidų kategorija
XX 0101	PI	NDIF ²⁷	NE	NE	NE	5
XX 010211	NPI	NDIF ²⁸	NE	NE	NE	5

²⁷ Nediferencijuoti asignavimai.

²⁸ Nediferencijuoti asignavimai.

4. IŠTEKLIŲ APŽVALGA

4.1. Finansiniai ištekliai

4.1.1. Įsipareigojimų asignavimų (IA) ir mokėjimų asignavimų (MA) suvestinė

Mln. EUR (tūkstantųjų tikslumu)

Išlaidų rūšis	Skirsnio Nr.		n metai (2011)	n + 1 (2012)	n + 2 (2013)	n + 3 (2014)	n + 4 (2015)	n + 5 ir vėliau (2016 ir vėliau)	Iš viso
---------------	--------------	--	-------------------	-----------------	-----------------	-----------------	-----------------	---	---------

Veiklos išlaidos²⁹

Įsipareigojimų asignavimai (IA)	8.1.	a							
Mokėjimų asignavimai (MA)		b							

Administracinės išlaidos, įskaičiuotos į orientacinę sumą³⁰

Techninė ir administracinė pagalba (NDIF)	8.2.4.	c							
---	--------	---	--	--	--	--	--	--	--

ORIENTACINĖ SUMA IŠ VISO

Įsipareigojimų asignavimai		a+c							
Mokėjimų asignavimai		b+c							

Į orientacinę sumą neįskaičiuotos administracinės išlaidos³¹

Žmogiškieji ištekliai ir susijusios išlaidos (NDIF)	8.2.5.	d	0,117	0,117	0,117	0,117	0,117	0,117	0,702
Žmogiškiesiems ištekliais ir susijusioms išlaidoms nepriskiriamos administracinės išlaidos, neįskaičiuotos į orientacinę sumą (NDIF)	8.2.6.	e	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,360

Iš viso orientacinių priemonės finansinių išlaidų

Iš viso IA, įskaitant išlaidas žmogiškiesiems ištekliais		a+c +d+ e	0,177	0,177	0,177	0,177	0,177	0,177	1,062
Iš viso MA, įskaitant išlaidas žmogiškiesiems ištekliais		b+c +d+ e	0,177	0,177	0,177	0,177	0,177	0,177	1,062

²⁹ Išlaidos, nepriklausančios atitinkamos xx antraštinės dalies xx 01 skyriui.

³⁰ Išlaidos pagal xx antraštinės dalies xx 01 04 straipsnį.

³¹ Išlaidos pagal xx 01 skyrių, nepriskiriamos xx 01 04 arba xx 01 05 straipsniams.

Išsami informacija apie bendrą finansavimą: netaikoma

Jeigu numatoma, kad pasiūlymą bendrai finansuos kelios valstybės narės arba kitos įstaigos (nurodyti kokios), toliau pateiktoje lentelėje reikėtų nurodyti tokio bendro finansavimo dalies įvertinimą (jei numatoma, kad bendrai finansuos kelios skirtingos įstaigos, galima pridėti papildomų eilučių):

Mln. EUR (tūkstantųjų tikslumu)

Bendrą finansavimą teikianti įstaiga		n metai	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5 ir vėliau	Iš viso
.....	f							
IŠ VISO IA, įskaitant bendrą finansavimą	a+c+d+e+f							

4.1.2. Suderinamumas su finansiniu programavimu

- Pasiūlymas atitinka esamą finansinį programavimą.
- Atsižvelgiant į pasiūlymą, reikės pakeisti atitinkamų finansinės perspektyvos išlaidų kategorijų programas.
- Įgyvendinant pasiūlymą, gali tekti taikyti Tarpinstitucinio susitarimo nuostatas³² (t. y. taikyti lankstumo priemonę arba patikslinti finansinę perspektyvą).

4.1.3. Finansinis poveikis įplaukoms

- Pasiūlymas neturi finansinio poveikio įplaukoms.
- Pasiūlymas įplaukoms turi tokį finansinį poveikį:

Mln. EUR (dešimtųjų tikslumu)

Biudžeto eilutė	Įplaukos	Prieš taikant priemonę [n-1 metai]	Padėtis pradėjus taikyti priemonę					
			[n metai]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5] ³³
	a) įplaukos absoliučiąja verte							
	b) įplaukų pokytis	Δ						

³² r. Tarpinstitucinio susitarimo 19 ir 24 punktus.

³³ Jei priemonė trunka ilgiau nei 6 metus, reikėtų įterpti papildomų skilčių.

4.2. Žmogiškųjų išteklių visos darbo dienos ekvivalentas (įskaitant pareigūnus, laikinuosius ir išorės darbuotojus) – išsami informacija pateikta 8.2.1 punkte.

Metų poreikiai	n metai (2011)	n + 1 (2012)	n + 2 (2013)	n + 3 (2014)	n + 4 (2015)	n + 5 ir vėliau (2016 ir vėliau)
Iš viso žmogiškųjų išteklių	1	1	1	1	1	1

5. YPATYBĖS IR TIKSLAI

5.1. Trumpalaikiai ir ilgalaikiai poreikiai

Netaikoma.

5.2. Papildoma nauda, sukurta dalyvaujant Bendrijai, pasiūlymo suderinamumas su kitomis finansinėmis priemonėmis ir galima sinergija

Netaikoma.

5.3. Pasiūlymo tikslai, numatomi rezultatai ir susiję rodikliai atsižvelgiant į valdymo pagal veiklos rūšis sistemą

Netaikoma.

5.4. Įgyvendinimo metodai (orientaciniai)

Centralizuotas valdymas:

Tiesioginis, vykdomas Komisijos

Netiesioginis, deleguojama:

vykdomosioms agentūroms

Bendrijų įkurtoms įstaigoms, nurodytoms Finansinio reglamento 185 str.

nacionalinei (-ėms) viešojo sektoriaus įstaigai (-oms) ar įstaigai (-oms), teikiančiai (-čioms) viešąsias paslaugas

Pasidalijamasis arba decentralizuotas valdymas:

kartu su valstybėmis narėmis

kartu su trečiosiomis šalimis

Bendras valdymas kartu su tarptautinėmis organizacijomis (nurodyti)

Pastabos:

6. STEBĖSENA IR VERTINIMAS

6.1. Stebėsenos sistema

Bus užtikrintas nuolatinis Komiteto posėdžių ataskaitų teikimas ir platinimas valstybėms narėms ir Komisijos tarnyboms.

6.2. Vertinimas

6.2.1. Ex-ante vertinimas

Netaikoma.

6.2.2. Priemonės, kurių buvo imtasi atlikus tarpinį arba ex-post vertinimą (panašios ankstesnės veiklos patirtis)

Netaikoma.

6.2.3. Būsimų vertinimų sąlygos ir dažnumas

Komiteto veiklos vertinimas bus atliktas po 5 metų.

7. KOVOS SU SUKČIAVIMU PRIEMONĖS

Netaikoma.

8. IŠSAMI INFORMACIJA APIE IŠTEKLIUS

8.1. Pasiūlymo tikslai, vertinant pagal finansines išlaidas

Įsipareigojimų asignavimai mln. eurų (tūkstantųjų tikslumu)

(Nurodyti tikslų, priemonių ir rezultatų pavadinimus)	Rezultato rūšis	Vid. išlaidos	n metai (2011)		n+1 metai (2012)		n+2 metai (2013)		n+3 metai (2014)		n+4 metai (2015)		n + 5 metai ir vėliau (2016 ir vėliau)		IŠ VISO	
			Rezultatų skaičius	Iš viso išlaidų	Rezultatų skaičius	Iš viso išlaidų	Rezultatų skaičius	Iš viso išlaidų	Rezultatų skaičius	Iš viso išlaidų	Rezultatų skaičius	Iš viso išlaidų	Rezultatų skaičius	Iš viso išlaidų	Rezultatų skaičius	Iš viso išlaidų
VEIKLOS TIKSLAS Nr. 1 ³⁴ ...																
1 priemonė: Nesąžiningų sąlygų vartotojų sutartyse komitetas																
- 1 rezultatas	Posėdžių		3	0,060	3	0,060	3	0,060	3	0,060	3	0,060	3	0,060	18	0,360
- 2 rezultatas																
2 priemonė...																
- 1 rezultatas																
1 tikslo tarpinė suma																
VEIKLOS TIKSLAS Nr. 2																

³⁴

Kaip apibūdinta 5.3 skirsnyje.

...															
1 priemonė...															
- 1 rezultatas															
2 tikslo tarpinė suma															
VEIKLOS TIKSLAS Nr. n ...															
n tikslo tarpinė suma															
IŠ VISO IŠLAIDŲ															

8.2. Administracinės išlaidos

8.2.1. Žmogiškųjų išteklių skaičius ir rūšis

Pareigų rūšis		Darbuotojai, skiriami priemonei įgyvendinti iš esamų ir (arba) papildomų išteklių (darbo vietų arba visos darbo dienos ekvivalentų skaičius)					
		n metai (2011)	n+1 metai (2012)	n+2 metai (2013)	n+3 metai (2014)	n+4 metai (2015)	n+5 metai (2016)
Pareigūnai arba laikinieji darbuotojai ³⁵ (XX 01 01)	A*/AD	1	1	1	1	1	1
	B*, C*/AST						
Darbuotojai, finansuojami ³⁶ pagal XX 01 02 str.							
Kiti darbuotojai ³⁷ , finansuojami pagal XX 01 04/05 str.							
IŠ VISO							

8.2.2. Užduočių, susijusių su priemone, aprašymas

Pagal šios direktyvos 39 straipsnį įsteigto naujo komitologijos komiteto („Nesąžiningų sąlygų vartotojų sutartyse komitetas“), kuris dirbs, kad ši direktyva būtų įgyvendinta, veikla.

Plenarinės sesijos, kurioje dalyvaus po vieną 27 valstybių narių atstovą, išlaidos. Numatyti 3 posėdžiai per metus, kiekvieno vertė 20 000 EUR. Dabartinę posėdžiams skirtą išlaidų sumą ir posėdžių dažnumą gali tekti keisti, atsižvelgiant į galutinę direktyvos versiją, kurią priims Taryba ir Parlamentas.

Žmogiškųjų išteklių ir administraciniai poreikiai bus finansuojami iš lėšų, kurių administruojančiam generaliniam direktoratui gali būti skirta pagal metinių asignavimų tvarką, atsižvelgiant į biudžetui taikomus apribojimus.

8.2.3. Žmogiškųjų išteklių (numatytų teisės aktais) šaltiniai

- Šiuo metu programos valdymui skirtų darbo vietų, kurias reikia pakeisti arba pratęsti.
- Darbo vietų, pagal MPS (metinę politikos strategiją)/PBP (preliminarų biudžeto projektą) iš anksto skirtų n-tiesiems metams.
- Darbo vietų, kurių bus prašoma kitos MPS/PBP procedūros metu.
- Darbo vietų, kurios bus perskirstytos naudojant valdymo tarnybos išteklius (vidinis perskirstymas).
- Darbo vietų, reikalingų n-tiesiems metams, tačiau nenumatytų tų metų MPS/PBP.

³⁵ Kurių išlaidos NEĮSKAIČIUOTOS į orientacinę sumą.

³⁶ Kurių išlaidos NEĮSKAIČIUOTOS į orientacinę sumą.

³⁷ Kurių išlaidos įskaičiuotos į orientacinę sumą.

8.2.4. *Kitos administracinės išlaidos, įskaičiuotos į orientacinę sumą (XX 01 04/05 – Administracinės valdymo išlaidos)*

Mln. EUR (tūkstantųjų tikslumu)

Biudžeto eilutė (numeris ir pavadinimas)	n metai	n+1 metai	n+2 metai	n+3 metai	n+4 metai	n+5 metai ir vėliau	IŠ VISO
Techninė ir administracinė pagalba (įskaitant susijusias išlaidas darbuotojams)							
Vykdomosios agentūros ³⁸							
Kita techninė ir administracinė pagalba							
- <i>intra muros</i>							
- <i>extra muros</i>							
Iš viso techninei ir administracinei pagalbai							

8.2.5. *Finansinės išlaidos žmogiškiems ištekliams ir susijusios išlaidos, neįskaičiuotos į orientacinę sumą*

Mln. EUR (tūkstantųjų tikslumu)

Žmogiškųjų išteklių rūšis	n metai (2011)	n+1 metai (2012)	n+2 metai (2013)	n+3 metai (2014)	n+4 metai (2015)	n+5 metai ir vėliau (2016 ir vėliau)
Pareigūnai ir laikinieji darbuotojai (XX 01 01)	0,117	0,117	0,117	0,117	0,117	0,117
Darbuotojai, finansuojami pagal XX 01 02 str. (pagalbiniai darbuotojai, deleguotieji nacionaliniai ekspertai, pagal sutartis dirbantys darbuotojai ir kt.) (nurodyti biudžeto eilutę)						
Iš viso žmogiškųjų išteklių ir susijusių išlaidų (NEĮSKAIČIUOTŲ į orientacinę sumą)						

³⁸ Priėmiamos (-ų) vykdomosios (-ųjų) agentūros (-ų) reikėtų pateikti nuorodą į konkrečią finansinę teisės akto pasiūlymo pažymą.

Apskaičiuota – Pareigūnai ir laikinieji tarnautojai

Išlaidoms apskaičiuoti taikomas 117 000 EUR vienam darbuotojui tarifas, kaip siūloma BUDG gairėse.

Apskaičiuota – Darbuotojai, finansuojami pagal XX 01 02 str.

[...]

8.2.6. Kitos administravimo išlaidos, neįskaičiuotos į orientacinę sumą

Mln. EUR (tūkstantųjų tikslumu)

	n metai (2011)	n+1 metai (2012)	n+2 metai (2013)	n+3 metai (2014)	n+4 metai (2015)	n+5 metai ir vėliau (2016 ir vėliau)	IŠ VISO
XX 01 02 11 01 – Komandiruotės							
XX 01 02 11 02 – Posėdžiai ir konferencijos							
XX 01 02 11 03 – Komitetai	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,360
XX 01 02 11 04 – Tyrimai ir konsultacijos							
XX 01 02 11 05 – Informacinės sistemos							
2 Iš viso kitų valdymo išlaidų (XX 01 02 11)	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,360
3 Kitos administravimui priskiriamos išlaidos (patikslinti, nurodant biudžeto eilutę)							
Iš viso administracinių išlaidų, nepriskiriamų žmogiškiesiems ištekliams ir susijusioms išlaidoms (NEĮSKAIČIUOTŲ į orientacinę sumą)	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,360

Apskaičiuota – *Kitos administracinės išlaidos, neįskaičiuotos į orientacinę sumą*

[...]

Žmogiškųjų išteklių ir administraciniai poreikiai bus finansuojami iš lėšų, kurių administruojančiam generaliniam direktoratui gali būti skirta pagal metinių asignavimų tvarką, atsižvelgiant į biudžetui taikomus apribojimus.